

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 340

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

19 noiembrie 2011

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 340/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 331, 12.11.2011

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 340/02

Cauza C-520/09 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2011 — Arkema SA/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața europeană a acidului monocloracetic — Norme privind imputabilitatea practicilor anticoncurențiale ale unei filiale societății sale mamă — Presupunția exercitării efective a unei influențe decisive — Obligația de motivare)

2

2011/C 340/03

Cauza C-521/09 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2011 — Elf Aquitaine SA/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața acidului monocloracetic — Norme privind imputabilitatea practicilor anticoncurențiale ale unei filiale societății sale mamă — Presupunția exercitării efective a unei influențe decisive — Dreptul la apărare — Obligația de motivare)

2

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 340/04	Cauza C-82/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Irlanda (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 73/239/CEE — Articolele 6, 8, 9, 13 și 15-17 — Directiva 92/49/CEE — Articolele 22 și 23 — Asigurare generală directă — Modificare a statutului unui organism de asigurare cu privire la competența acestuia — Neaplicarea legislației Uniunii în domeniul asigurărilor generale directe) 3	3
2011/C 340/05	Cauza C-187/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Baris Unal/Staatssecretaris van Justitie [Acordul de asociere CEE Turcia — Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță — Resortisant turc — Permis de ședere — Reîntregirea familiei — Separarea partenerilor — Revocarea permisului de ședere — Efect retroactiv] 3	3
2011/C 340/06	Cauza C-387/10: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 29 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Reglementare a unui stat membru privind fondurile de investiții și fondurile de investiții imobiliare — Dovadă referitoare la veniturile considerate distribuite — Dovadă furnizată prin intermediul unui reprezentant fiscal — Instituții de credit și fiduciari „naționali” care au calitatea de reprezentant fiscal) 4	4
2011/C 340/07	Cauzele conexate C-54/10 P și C-55/10 P: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 22 iunie 2011 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Refuzul înregistrării semnelor „350”, „250”, „150”, „222”, „333” și „555” ca mărci pentru reviste, cărți și broșuri de jocuri — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) — Caracter descriptiv — Obligația OAPI de a ține seama de practica sa decizională anterioară] 4	4
2011/C 340/08	Cauza C-56/10 P: Ordonanța Curții din 22 iunie 2011 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) [Recurs — Marcă comunitară — Mărcile figurative 100 și 300 — Refuzul înregistrării — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) — Caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 38 alineatul (2) — Declarația de a nu invoca un drept exclusiv asupra unui element al unei mărci solicitate lipsit de caracter distinctiv („disclaimer”)] 5	5
2011/C 340/09	Cauza C-521/10 P: Ordonanța Curții din 22 iunie 2011 — Grúas Abril Asistencia, SL/Comisia Europeană (Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Încălcări pretinse ale dispozițiilor dreptului Uniunii în materie de concurență — Cerere prin care se urmărește inițierea de către Comisie a unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva unui stat membru) 5	5
2011/C 340/10	Cauza C-144/11: Ordonanța Curții (camera a cincea) din 8 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Giudice di pace di Mestre — Italia) — Procedură penală împotriva Asad Abdallah (Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual din acțiunea principală — Inadmisibilitate vădită) 5	5
2011/C 340/11	Cauza C-421/11 P: Recurs introdus la 11 august 2011 de Total SA, Elf Aquitaine SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 7 iunie 2011 în cauza T-206/06, Total și Elf Aquitaine/Comisia 6	6
2011/C 340/12	Cauza C-433/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský súd v Prešove (Republica Slovacă) la 22 august 2011 — SKP/Kveta Polhošová 7	7
2011/C 340/13	Cauza C-435/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Obersten Gerichtshofs (Austria) la 26 august 2011 — CHS Tour Services GmbH/Team4 Travel GmbH 8	8

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 340/14	Cauza C-445/11 P: Recurs introdus la 31 august 2011 de Bavaria NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 16 iunie 2011 în cauza T-235/07, Bavaria NV/Comisia Europeană	8
2011/C 340/15	Cauza C-452/11 P: Recurs introdus la 2 septembrie 2011 de Heineken Nederland BV și Heineken NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 16 iunie 2011 în cauza T-240/07, Heineken Nederland BV și Heineken NV/Comisia Europeană	9
2011/C 340/16	Cauza C-453/11 P: Recurs introdus la 2 septembrie 2011 de Timehouse GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 6 iulie 2011 în cauza T-235/10 — Timehouse GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	10
2011/C 340/17	Cauza C-461/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Stockholms tingsrätt la 2 septembrie 2011 — Ulf Kazimierz Radziejewski/Kronofogdemyndigheten i Stockholm	10
2011/C 340/18	Cauza C-464/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Palermo — Sezione Distaccata di Bagheria (Italia) la 7 septembrie 2011 — Paola Galioto/Maria Guccione și alții	10
2011/C 340/19	Cauza C-468/11: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	11
2011/C 340/20	Cauza C-476/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 19 septembrie 2011 — HK Danmark în calitate de mandatar al lui Glennie Kristensen/Experian A/S	11
2011/C 340/21	Cauza C-497/11 P: Recurs introdus la 27 septembrie 2011 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-81/09, Republica Elenă/Comisia Europeană	12
2011/C 340/22	Cauza C-508/11 P: Recurs introdus la 3 octombrie 2011 de ENI SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-39/07, ENI/Comisia	12
2011/C 340/23	Cauza C-511/11 P: Recurs introdus la 4 octombrie 2011 de Polimeri Europa SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-59/07, Polimeri Europa/Comisia	13
2011/C 340/24	Cauza C-346/10: Ordonanța președintelui Curții din 4 august 2011 — Comisia Europeană/Republica Elenă	14
2011/C 340/25	Cauza C-597/10: Ordonanța președintelui Curții din 8 august 2011 — Comisia Europeană/Republica Franceză	14
2011/C 340/26	Cauza C-151/11: Ordonanța președintelui Curții din 22 iunie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Frankfurt am Main — Germania) — Condor Flugdienst GmbH/Jürgen Dörschel	14

Tribunalul

2011/C 340/27	Cauza T-11/06: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Romana Tabacchi/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Participare la încălcare — Durata încălcării — Amenzi — Circumstanțe atenuante — Limita maximă de 10 % din cifra de afaceri — Egalitate de tratament — Competență de fond”)	15
2011/C 340/28	Cauza T-19/06: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Mindo/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Plata amenzii de către codebitorul solidar — Reclamantă care face obiectul unei proceduri de insolvență aflate pe rolul instanței — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”)	15
2011/C 340/29	Cauza T-39/06: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Transcatib/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Proportionalitate — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)	15
2011/C 340/30	Cauza T-488/08: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Galileo International Technology/OAPI — Galileo Sistemas y Servicios (GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS — Mărci comunitare verbale anterioare GALILEO — Marcă comunitară figurativă anterioară powered by Galileo — Mărci comunitare figurative anterioare GALILEO INTERNATIONAL — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	16
2011/C 340/31	Cauza T-508/08: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Bang & Olufsen/OAPI (Reprezentarea unui difuzor) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale — Reprezentarea unui difuzor — Executarea de către OAPI a unei hotărâri de anulare a unei decizii a camerelor sale de recurs — Articolul 63 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Motiv absolut de refuz — Semn constituit exclusiv din forma care dă o valoare substanțială produsului — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 207/2009]”]	16
2011/C 340/32	Cauza T-118/09: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — La Sonrisa de Carmen și Bloom Clothes/OAPI — Heldmann (BLOOMCLOTHES) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BLOOMCLOTHES — Marcă națională verbală anterioară BLOOM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	17
2011/C 340/33	Cauza T-425/09: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Honda Motor/OAPI — Blok (BLAST) [„Marcă comunautaire — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BLAST — Mărcile comunitare și ale Benelux verbale anterioare BLAST — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter slab distinctiv al mărcilor anterioare”]	17

2011/C 340/34	Cauza T-526/09: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — PAKI Logistics/OAPI (PAKI) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PAKI — Motiv absolut de refuz — Marcă contrară ordinii publice și bunelor moravuri — Articolul 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	17
2011/C 340/35	Cauza T-176/10: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Seven/OAPI — Seven for all mankind (SEVEN FOR ALL MANKIND) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SEVEN FOR ALL MANKIND — Mărci comunitare și internaționale figurative anterioare care cuprind elementul verbal «seven» — Motiv relativ de refuz — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	18
2011/C 340/36	Cauza T-208/10: Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2011 — Cree/OAPI (TRUEWHITE) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare TRUEWHITE — Motive absolute de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 — Marcă descriptivă”]	18
2011/C 340/37	Cauza T-246/10: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Industrias Francisco Ivars/OAPI — Motive (Reductor mecanic de viteză) [„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de nulitate — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un reductor mecanic de viteză — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de nulitate — Lipas caracterului individual — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]	19
2011/C 340/38	Cauza T-247/10: Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — medi/OAPI — Deutsche Medien Center (deutschemedi.de) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale deutschemedi.de — Marca comunitară verbală anterioară World of medi, mărcile naționale figurativă și verbale anterioare medi.eu, medi welt, medi-Verband, medi și numele comercial și denumirea socială anterioare medi — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	19
2011/C 340/39	Cauza T-421/10: Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Cooperativa Vitivinícola Arousana/OAPI — Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ROSALIA DE CASTRO — Marca națională verbală anterioară ROSALIA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Aprecierea similitudinii semnelor pe plan conceptual — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	19
2011/C 340/40	Cauza T-94/05 RENV II: Ordonanța Tribunalului din 22 septembrie 2011 — Athinaïki Techniki/Comisia („Ajutor de stat — Plângere — Decizie de clasare a plângerii — Trimitere spre rejudecare Tribunalului după anulare — Nepronunțare asupra fondului”)	20
2011/C 340/41	Cauza T-141/05 RENV: Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind contractul LIEN 97-2011 — Refuz al accesului — Nouă examinare în cursul judecății — Introducerea unei acțiuni distincte — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”]	20
2011/C 340/42	Cauza T-195/09: Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2011 — Matkompaniet/OAPI — DF World of Spices (KATOZ) [„Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	20
2011/C 340/43	Cauza T-473/09: Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2011 — Matkompaniet/OAPI — DF World of Spices (KATOZ) [„Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	21

2011/C 340/44	Cauza T-1/10: Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — PPG și SNF/ECHA („Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acrilamidei drept o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebite — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”) 21	21
2011/C 340/45	Cauza T-267/10: Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2011 — Land Wien/Comisia [„Energie nucleară — Cerere de sesizare a instanței — Acțiune în anulare — Decizie a Comisiei de clasare a unei plângeri referitoare la un proiect de extindere a unor unități ale unei centrale nucleare — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Abținerea Comisiei de a transmite toate documentele solicitate referitoare la acest proiect — Cerințe de formă — Articolul 44 alineatul (1) lit. (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Inadmisibilitate”] 22	22
2011/C 340/46	Cauza T-268/10: Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — PPG și SNF/ECHA („Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acrilamidei drept substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Termen de introducere a acțiunii — Inadmisibilitate”) 22	22
2011/C 340/47	Cauza T-343/10: Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — Etimine și Etiproducs/ECHA („Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acidului boric și a tetraboratului de disodiu, anhidru drept substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”) 22	22
2011/C 340/48	Cauza T-346/10: Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — Borax Europe/ECHA („Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acidului boric și a tetraboratului de disodiu, anhidru drept substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”) 23	23
2011/C 340/49	Cauza T-193/11: Ordonanța Tribunalului din 23 septembrie 2011 — Ahoua-N'Guetta și alții/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantului — Nepronunțare asupra fondului”) 23	23
2011/C 340/50	Cauza T-194/11: Ordonanța Tribunalului din 23 septembrie 2011 — Bro Grébé/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantei — Nepronunțare asupra fondului”) 24	24
2011/C 340/51	Cauza T-317/10 P: Recurs introdus la 18 iulie 2011 de L împotriva Hotărârii pronunțate la 7 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-116/7, L/Parlamentul European 24	24
2011/C 340/52	Cauza T-461/11: Acțiune introdusă la 22 august 2011 — Natura Selection/OAPI — Menard (natura) 25	25
2011/C 340/53	Cauza T-478/11: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Franța/Comisia 25	25
2011/C 340/54	Cauza T-479/11: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Franța/Comisia 26	26
2011/C 340/55	Cauza T-480/11: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Technion — Israel Institute of Technology și Technion Research & Development/Comisia 27	27
2011/C 340/56	Cauza T-486/11: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2011 — Telekomunikacja Polska/Comisia 27	27
2011/C 340/57	Cauza T-487/11: Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Banco Privado Português, S.A. — și Massa insolvente do Banco Privado Português/Comisia 28	28

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2011/C 340/58	Cauza T-496/11: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2011 — Regatul Unit/BCE	29
2011/C 340/59	Cauza T-502/11: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2011 — Sanofi Pasteur MSD/OAPI — Mundipharma (Reprezentarea unor seceri încrucișate)	30
2011/C 340/60	Cauza T-504/11: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2011 — Paul Hartmann AG/OAPI — Protecsom (DIGNITUDE)	31
2011/C 340/61	Cauza T-509/11: Acțiune introdusă la 28 septembrie 2011 — Makhoul/Consiliul	31
2011/C 340/62	Cauza T-511/11: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2011 — Franța/Comisia	31
2011/C 340/63	Cauza T-368/07: Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2011 — Lituania/Comisia	32

Tribunalul Funcției Publice

2011/C 340/64	Cauza F-8/05 REV: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 septembrie 2011 — Fouwels și alții/Comisia (Funcție publică — Procedură — Cerere de revizuire — Articolul 119 din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Decizie a Tribunalului — Cerere de revizuire privind o ordonanță de radiere ca urmare a unei desistări — Autoritate de lucru judecat — Inexistență — Inadmisibilitate ridicată din oficiu)	33
2011/C 340/65	Cauza F-23/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 26 septembrie 2011 — Abad-Villanueva și alții/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Numire — Articolul 5 alineatul (2), din anexa XIII la statut — Concursuri interne de trecere într-o altă categorie publicate anterior datei de 1 mai 2004 — Candidați înscriși pe listele de rezervă anterior datei de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Menținerea factorului de multiplicare — Pierderea punctelor de promovare]	33
2011/C 340/66	Cauza F-29/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 26 septembrie 2011 — Arnaldos Rosauo și alții/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Numire — Articolul 5 alineatul (2) din anexa III la statut — Concursuri interne de trecere într-o altă categorie publicate înainte de 1 mai 2004 — Candidați înscriși pe listele de rezervă înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Aplicarea unui factor de multiplicare subunitar — Pierderea punctelor de promovare]	34
2011/C 340/67	Cauza F-31/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 26 septembrie 2011 — Pino/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Numire — Articolul 5 alineatul (2) din anexa III la statut — Concurs intern de trecere într-o altă categorie publicat înainte de 1 mai 2004 — Candidat înscris pe lista de rezervă înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Aplicarea unui factor de multiplicare subunitar — Pierderea punctelor de promovare]	34
2011/C 340/68	Cauza F-45/06 REV: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 20 septembrie 2011 — De Buggenoms și alții/Comisia (Funcție publică — Procedură — Cerere de revizuire — Articolul 119 din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Decizie a Tribunalului — Cerere de revizuire privind o ordonanță de radiere ca urmare a unei desistări — Autoritate de lucru judecat — Inexistență — Inadmisibilitate ridicată din oficiu)	34
2011/C 340/69	Cauza F-103/06 REV: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 septembrie 2011 — Saintraint/Comisia (Funcție publică — Procedură — Cerere de revizuire — Articolul 119 din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Decizie a Tribunalului — Cerere de revizuire privind o ordonanță de radiere ca urmare a unei desistări — Autoritate de lucru judecat — Inexistență — Inadmisibilitate ridicată din oficiu)	35

2011/C 340/70	Cauza F-9/7: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 29 septembrie 2011 — Angé Serrano/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Trecere la o altă categorie sub imperiul vechiului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la 1 mai 2004 — Decizia biroului Parlamentului European din 13 februarie 2006 — Reîncadrare pe baza salariului funcționarilor care beneficiază de o indemnizație compensatorie — Factorul de multiplicare aplicabil — Pierderea punctelor de promovare — Cerere de despăgubire) 35	35
2011/C 340/71	Cauza F-98/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Whitehead/Banca Centrală Europeană (Funcție publică — Personalul BCE — Exercițiu de revizuire anuală a salariilor și a primelor — Exercițiul 2008 — Exercițiu anual de evaluare — Criterii de apreciere — Consultarea comitetului de personal — Luarea în considerare a concediilor medicale — Stabilirea obiectivelor) 36	36
2011/C 340/72	Cauza F-101/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 13 septembrie 2011 — AA/Comisia (Funcție publică — Numire — Agenți temporari numiți funcționari — Încadrare în grad — Executare a hotărârilor judecătorești — Pierderea unei șanse) 36	36
2011/C 340/73	Cauza F-13/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — De Nicola/BEI (Funcție publică — Personalul Băncii Europene de Investiții — Evaluare — Promovare — Acțiune în despăgubire — Admisibilitate) 37	37
2011/C 340/74	Cauza F-68/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 13 septembrie 2011 — Behnke/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de evaluare și de promovare 2009 — Motivarea avizului paritar de evaluare și de promovare — Eroare vădită de apreciere) 37	37
2011/C 340/75	Cauza F-117/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 septembrie 2011 — Van Soest/Comisia (Funcție publică — Recrutare — Concurs — Condiții de admitere — Diplomă necesară — Noțiunea de diplomă care atestă încheierea unui nivel de învățământ secundar și care permite accesul la învățământul superior — Decizii ale juriului de concurs — Natura controlului exercitat de Autoritatea împuternicită să facă numiri) 37	37
2011/C 340/76	Cauza F-65/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — Pereira Sequeira/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Numire — Concurs intern publicat înainte de 1 mai 2004 — Agenți temporari înscris pe lista candidaților eligibili înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Articolul 5 alineatul (4) și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Indemnizație de secretariat — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată] 38	38
2011/C 340/77	Cauza F-66/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — Kyriazi/Comisia [Funcție publică — Funcționari — Numire — Concurs intern publicat înainte de 1 mai 2004 — Agent temporar înscris pe lista candidaților eligibili înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Articolul 5 alineatul (4) și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Indemnizație de secretariat — Acțiune, în parte, vădit inadmisibilă și, în parte, vădit nefondată] 38	38
2011/C 340/78	Cauza F-105/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Lübking și alții/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2005 — Noua structură a carierelor — Prelungirea cariere prin introducerea unor grade noi fără echivalent în vechiul statut — Aplicarea articolului 45 din statut, a anexei XIII la statut, precum și a DGA aplicabile începând cu 2005 — Principiul egalității de tratament — Efect retroactiv al deciziilor de promovare la o dată anterioară datei de 1 mai 2004 — Măsuri tranzitorii — Acțiune vădit inadmisibilă sau vădit nefondată) 38	38

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 340/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 331, 12.11.2011

Publicații anterioare

JO C 319, 29.10.2011

JO C 311, 22.10.2011

JO C 305, 15.10.2011

JO C 298, 8.10.2011

JO C 290, 1.10.2011

JO C 282, 24.9.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2011
— Arkema SA/Comisia Europeană**

(Cauza C-520/09 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Înțelegeri — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața europeană a acidului monocloracetic — Norme privind imputabilitatea practicilor anti-concurențiale ale unei filiale societății sale mamă — Prezumția exercitării efective a unei influențe decisive — Obligația de motivare)

(2011/C 340/02)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Arkema SA (reprezentant: M. Debroux, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și F. Castillo de la Torre, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2009, Arkema/Comisia (T-168/05), prin care Tribunalul a respins acțiunea reclamantei având ca obiect, în principal, anularea Deciziei C(2004) 4876 final a Comisiei din 19 ianuarie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în privința unei înțelegeri referitoare la piața acidului monocloracetic și, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei — Nerespectarea normelor privind posibilitatea de a imputa practicile concurențiale ale unei filiale societății sale mamă — Încălcarea principiului egalității de tratament și a dreptului la un proces echitabil — Nerespectarea domeniului de aplicare al liniilor directe privind calculul amenzilor

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Arkema SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 37, 13.2.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2011
— Elf Aquitaine SA/Comisia Europeană**

(Cauza C-521/09 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Înțelegeri — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața acidului monocloracetic — Norme privind imputabilitatea practicilor anticoncurențiale ale unei filiale societății sale mamă — Prezumția exercitării efective a unei influențe decisive — Dreptul la apărare — Obligația de motivare)

(2011/C 340/03)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Elf Aquitaine SA (reprezentanți: E. Morgan de Rivery, S. Thibault-Liger și E. Lagathu, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet și F. Castillo de la Torre, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) din 30 septembrie 2009, Elf Aquitaine/Comisia (T-174/05), prin care Tribunalul a respins acțiunea reclamantei având ca obiect, în principal, anularea Deciziei C(2004) 4876 final a Comisiei din 19 ianuarie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în privința unei înțelegeri referitoare la piața acidului monocloracetic și, în subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantei — Nerespectarea principiului prezumției de nevinovăție și a principiului caracterului personal al pedepselor, precum și a normelor privind imputabilitatea practicilor anticoncurențiale ale unei filiale societății sale mamă — Încălcarea dreptului la apărare și a obligației de motivare

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 30 septembrie 2009, Elf Aquitaine/Comisia (T-174/05).

2. Anulează Decizia C(2004) 4876 final a Comisiei din 19 ianuarie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/E-1/37.773 — AMCA) în măsura în care prin aceasta se impută societății Elf Aquitaine SA încălcarea în cauză și i se aplică o amendă.
3. Elf Aquitaine SA și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente prezentului recurs.
4. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-82/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 73/239/CEE — Articolele 6, 8, 9, 13 și 15-17 — Directiva 92/49/CEE — Articolele 22 și 23 — Asigurare generală directă — Modificare a statutului unui organism de asigurare cu privire la competența acestuia — Neaplicarea legislației Uniunii în domeniul asigurărilor generale directe)

(2011/C 340/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârât: Irlanda (reprezențanți: D. O'Hagan, agent, E. Regan, SC)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 6, 8, 9, 13, 15, 16 și 17 din Prima Directivă a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (JO L 228, p. 3, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 14) — Încălcarea articolelor 22 și 23 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”) (JO L 228, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 53)

Dispozitivul

1. Prin neaplicarea în întregime a legislației Uniunii în domeniul asigurărilor în privința tuturor societăților de asigurare în mod nediscriminatoriu, în special a articolelor 6, 8, 9, 13 și 15-17 din Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16

noiembrie 2005, precum și a articolelor 22 și 23 din Directiva 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 88/357/CEE (a treia directivă privind „asigurarea generală”), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/68, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor directive.

2. Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 113, 1.5.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Raad van State — Țările de Jos) — Baris Unal/Staatssecretaris van Justitie

(Cauza C-187/10) (¹)

[Acordul de asociere CEE Turcia — Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță — Resortisant turc — Permis de ședere — Reîntregirea familiei — Separarea partenerilor — Revocarea permisului de ședere — Efect retroactiv]

(2011/C 340/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Baris Unal

Pârât: Staatssecretaris van Justitie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Raad van State (Țările de Jos) — Interpretarea articolului 6 alineatul (1) prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia — Drept de ședere al resortisanților turci — Permis de ședere acordat unui resortisant turc pentru a-i permite să trăiască alături de partenera sa — Separare a partenerilor care nu a fost adusă la cunoștința autorităților competente — Retragera permisului de ședere

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) prima liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptată de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere între Comunitatea Economică Europeană și Turcia, trebuie interpretat în sensul că se opune ca autoritățile naționale competente să revoce permisul de ședere al unui lucrător turc cu efect retroactiv de la data la care nu mai există motivul pentru acordarea permisului de ședere prevăzut în dreptul național, în condițiile în care nu există vreun comportament fraudulos al respectivului lucrător, iar revocarea permisului intervine după expirarea termenului de un an de încadrare legală în muncă prevăzut la articolul 6 alineatul (1) prima liniuță.

(¹) JO C 195, 17.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 29 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-387/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera prestare a serviciilor — Reglementare a unui stat membru privind fondurile de investiții și fondurile de investiții imobiliare — Dovadă referitoare la veniturile considerate distribuite — Dovadă furnizată prin intermediul unui reprezentant fiscal — Instituții de credit și fiduciari „naționali” care au calitatea de reprezentant fiscal)

(2011/C 340/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 49 CE și a articolului 36 din Acordul din 2 mai 1992 privind Spațiul Economic European (JO 1994, L 1, p. 3) — Reglementare a unui stat membru prin care se limitează reprezentarea fiscală a fondurilor de investiții și a fondurilor imobiliare la experți fiduciari și la instituții de credit cu sediul în acest stat

Dispozitivul

1. Prin adoptarea și menținerea în vigoare a unor dispoziții prin care numai instituțiile de credit naționale și fiduciari naționali pot fi desemnați reprezentanți fiscali ai fondurilor de investiții sau ai fondurilor de investiții imobiliare, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 CE și al articolului 36 din Acordul din 2 mai 1992 privind Spațiul Economic European.

2. Obligă Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 22 iunie 2011 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauzele conexate C-54/10 P și C-55/10 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Refuzul înregistrării semnelor „350”, „250”, „150”, „222”, „333” și „555” ca mărci pentru reviste, cărți și broșuri de jocuri — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) — Caracter descriptiv — Obligația OAPI de a ține seama de practica sa decizională anterioară]

(2011/C 340/07)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (reprezentant: D. Rzażewska, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 19 decembrie 2009 în cauzele conexate T-64/07-T-66/07, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI, prin care Tribunalul a respins cele trei acțiuni formulate împotriva deciziilor Camerei a patra de recurs a OAPI din 21 decembrie 2006 (cauzele R 1033/2006-4, R 1034/2006-4 și R 1035/2006-4) privind cererile de înregistrare a mărcilor verbale 150, 250 și 350 ca mărci verbale comunitare — Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) și a articolului 76 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), astfel cum a fost înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1) — Caracterul descriptiv al mărcilor constituite exclusiv din cifre

Dispozitivul

1. Respinge recursul.

2. Obligă Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 113, 1.5.2010.

Ordonanța Curții din 22 iunie 2011 — Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-56/10 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Marcă comunitară — Mărcile figurative 100 și 300 — Refuzul înregistrării — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) — Caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 38 alineatul (2) — Declarația de a nu invoca un drept exclusiv asupra unui element al unei mărci solicitate lipsit de caracter distinctiv („disclaimer”)]*

(2011/C 340/08)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Recurentă: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (reprezentant: D. Rzażewska, radca prawny)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 19 noiembrie 2009, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (T-425/07 și T-426/07), prin care Tribunalul a respins cele două acțiuni formulate împotriva deciziilor Camerei a patra de recurs a OAPI din 3 septembrie 2007 (cazurile R 1274/2006-4 și R 1275/2006-4), privind cereri de înregistrare a mărcilor verbale 100 și 300 ca mărci comunitare — Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c), precum și a articolului 38 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), astfel cum a fost înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1) — Caracterul descriptiv al mărcilor reprezentate exclusiv de cifre

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 113, 1.5.2010.

Ordonanța Curții din 22 iunie 2011 — Grúas Abril Asistencia, SL/Comisia Europeană

(Cauza C-521/10 P) ⁽¹⁾

[*Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Încălcări preținse ale dispozițiilor dreptului Uniunii în materie de concurență — Cerere prin care se urmărește inițierea de către Comisie a unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva unui stat membru*]

(2011/C 340/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Grúas Abril Asistencia, SL (reprezentant: R. García García, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezențanți: F. Castillo de la Torre și F. Castilla Contreras, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 24 august 2010, Grúas Abril Asistencia/Comisia (T-386/09), prin care Tribunalul a respins o acțiune prin care se urmărea anularea scrisorii Comisiei din 7 august 2009, prin care recurenta era informată că faptele în legătură cu care a adresat acesteia o plângere nu permit să se concluzioneze în sensul unei încălcări a articolelor 81 CE, 82 CE și 86 CE și că nu se va da curs plângerii sale

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Grúas Abril Asistencia, SL, la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.01.2011.

Ordonanța Curții (camera a cincea) din 8 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Giudice di pace di Mestre — Italia) — Procedură penală împotriva Asad Abdallah

(Cauza C-144/11) ⁽¹⁾

[*Trimitere preliminară — Lipsa unei descrieri a cadrului factual din acțiunea principală — Inadmisibilitate vădită*]

(2011/C 340/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Mestre

Partea din acțiunea principală

Asad Abdallah

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Giudice di pace di Mestre — Aplicabilitate directă a Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98) — Interpretarea articolului 2 din directiva menționată — Legislație națională care prevede o amendă de la 5 000 la 10 000 de euro pentru străinul care a intrat în mod ilegal pe teritoriul național sau care se află în situație de ședere ilegală pe acest teritoriu, precum și posibilitatea pentru judecătorul național de a înlocui respectiva amendă cu expulzarea pentru o perioadă care să nu depășească cinci ani, în cazul unei condamnări penale

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Giudice di pace di Mestre (Italia), prin decizia din 16 martie 2011, este vădit inadmisibilă.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Recurs introdus la 11 august 2011 de Total SA, Elf Aquitaine SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 7 iunie 2011 în cauza T-206/06, Total și Elf Aquitaine/Comisia

(Cauza C-421/11 P)

(2011/C 340/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Total SA și Elf Aquitaine SA (reprezentanți: E. Morgan de Rivery și A. Noël-Baron, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurente solicită Curții:

— cu titlu principal:

— anularea, în temeiul articolului 256 TFUE și al articolului 56 din Protocolul nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, a Hotărârii Tribunalului din 7 iunie 2011, Total și Elf Aquitaine/Comisia, pronunțată în cauza T-206/06;

— admiterea concluziilor formulate în primă instanță la Tribunal;

— în consecință, anularea articolului 1 literele (c) și (d), a articolului 2 litera (b) și a articolelor 3 și 4 din Decizia Comisiei nr. C(2006) 2098 final din 31 mai 2006;

— cu titlu subsidiar: reformarea, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzilor aplicate în solidar societăților Elf Aquitaine și Total conform articolului 2 litera (b) din Decizia Comisiei C(2006) 2098 final din 31 mai 2006 pe baza competenței sale de fond ca urmare a unor vicii obiective în motivarea și în considerațiile Hotărârii (în special în ceea ce privește aprecierea de către Tribunal a factorului de descurajare) Tribunalului din 7 iunie 2011, Total și Elf Aquitaine împotriva Comisiei, pronunțate în cauza T-206/06, precum și reducerea acestor amenzi aplicate în solidar la 75 562 500 de euro pentru Elf Aquitaine și la 58 500 000 de euro pentru Total;

— cu titlu foarte subsidiar: reformarea, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzilor aplicate în solidar societăților Elf Aquitaine și Total conform articolului 2 litera (b) din Decizia Comisiei C(2006) 2098 final din 31 mai 2006 pe baza competenței sale de fond ca urmare a unor vicii obiective în motivarea și în considerațiile hotărârii, în proporția care i se va părea Curții ca fiind corespunzătoare;

— ca ultim subsidiar: scutirea Elf Aquitaine și Total de obligația de plată a dobânzilor de întârziere care ar fi putut să curgă de la data adoptării Deciziei C(2006) 2098 final din 31 mai 2006 și până la data pronunțării Hotărârii Arkema în cauza T-217/06;

— în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Elf Aquitaine și Total la Tribunal.

Motivale și principalele argumente

În susținerea prezentului recurs, recurente invocă șase motive cu titlu principal și trei motive cu titlu subsidiar.

Prin intermediul primului motiv, Total SA și Elf Aquitaine SA invocă încălcarea de către Tribunal a articolului 5 TUE prin faptul că acesta ar fi validat principiul răspunderii automate a societăților-mamă, aplicat în speță de Comisie și justificat prin noțiunea de întreprindere în sensul articolului 101 TFUE. O asemenea abordare ar fi incompatibilă cu principiile atribuirii de competențe și subsidiarității (primul aspect) și proporționalității (al doilea aspect).

Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurente invocă o interpretare vădit eronată a dreptului național și a noțiunii de întreprindere, prin faptul că, printre altele, Tribunalul ar fi conferit o valoare juridică inexactă principiului autonomiei persoanei juridice.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurentele susțin, în esență, că Tribunalul a refuzat în mod intenționat să se conformeze naturii penale a sancțiunilor în dreptul concurenței și noilor obligații care decurg din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Astfel, Tribunalul ar fi aplicat în mod abuziv și eronat conceptul de întreprindere în dreptul Uniunii, în pofida prezumției autonomiei, care se află la baza dreptului național al societăților și, deopotrivă, a naturii penale a sancțiunilor în dreptul concurenței. În plus, recurentele susțin că Tribunalul ar fi trebuit să invoce din oficiu nelegalitatea sistemului actual al procedurii administrative desfășurate la Comisie.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, recurentele invocă o încălcare a dreptului la apărare care rezultă dintr-o interpretare eronată a principiilor echității și egalității armelor. Astfel, Tribunalul ar fi aprobat recurgerea de către Comisie la o *probatio diabolica* și ar fi săvârșit o eroare prin faptul că s-a pronunțat în sensul că independența unei filiale trebuie apreciată în mod general, prin prisma legăturii de capital a acesteia cu societatea-mamă, deși ar trebui apreciată prin prisma unui comportament pe o anumită piață.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv, recurentele invocă încălcarea obligației de motivare prin faptul că Tribunalul ar fi constatat în mod succint respingerea argumentației lor de către Comisie, fără a oferi vreo analiză a argumentelor invocate de aceasta din urmă (primul aspect). În plus, recurentele invocă erori de drept cu privire la cerința motivării care revine Comisiei (al doilea aspect) și reproșează Tribunalului că și-a substituit propria motivare celei a Comisiei (al treilea aspect).

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurentele denunță o încălcare a principiului bunei administrări în măsura în care cuantumul amenzii aplicate recurentelor, societăți-mamă, este mai mare decât cuantumul amenzii aplicate Arkema, filiala răspunzătoare pentru săvârșirea încălcării.

Prin intermediul celui de al șaptelea motiv, recurentele reproșează Tribunalului că a săvârșit mai multe erori de drept cu ocazia aplicării unui factor multiplicator de 3 pe baza efectului descurajator al amenzii. Tribunalul ar fi încălcat astfel Orientările din 1998 privind calcularea amenzilor (primul aspect), precum și caracterul indivizibil al cuantumului de bază al amenzii (al doilea aspect).

Prin intermediul celui de al optulea motiv, recurentele solicită reducerea cuantumului amenzilor care le-au fost aplicate.

Prin intermediul celui de al nouălea și cel din urmă motiv, recurentele solicită anularea dobânzilor de întârziere astfel cum au fost solicitate de Comisie în executarea deciziei atacate și a hotărârii.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Krajský súd v Prešove (Republica Slovacă) la 22 august 2011 — SKP/Kveta Polhošová

(Cauza C-433/11)

(2011/C 340/12)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SKP

Pârâtă: Kveta Polhošová

Întrebările preliminare

1. Articolele 5-9 din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că este considerată practică comercială neloială și practica unui operator economic de a ceda creanțele față de consumatori unei entități în stare de faliment, în cazul în care consumatorilor nu li se garantează rambursarea cheltuielilor de judecată aferente unei proceduri care își are originea într-un contract încheiat cu un consumator?
2. Dacă răspunsul la întrebarea precedentă este în sensul că este contrară dreptului Uniunii Europene cedarea creanțelor față de consumatori unei entități în stare de faliment pentru a fi recuperate:
 - A. articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că nu se opune ca, în vederea protecției consumatorilor, o instanță de judecată să nu aplice scutirea de la plata taxei judiciare prevăzută de lege în favoarea lichidatorului și să declare eventual, fără a afecta prin aceasta dreptul lichidatorului la protecție jurisdicțională, că nu este necesară pronunțarea asupra fondului procedurii pentru neplata taxei judiciare pentru cerere?
 - B. articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului [din 5 aprilie 1993] privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽²⁾ se opun aplicării unei dispoziții de drept național cu privire la scutirea lichidatorului de la plata taxei judiciare, în cazul în care în lipsa practicii

comerciale neloiale reclamantul nu ar fi scutit de la plata acestei taxe și, nefiind necesară pronunțarea asupra fondului, procedura jurisdicțională referitoare la prestația care rezultă din clauza abuzivă ar fi evitată?

- (¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”). Text cu relevanță pentru SEE, JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.
- (²) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Obersten Gerichtshofs (Austria) la 26 august 2011 — CHS Tour Services GmbH/Team4 Travel GmbH

(Cauza C-435/11)

(2011/C 340/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: CHS Tour Services GmbH

Pârâtă: Team4 Travel GmbH

Întrebările preliminare

Articolul 5 din Directiva 2005/29/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretat în sensul că, în cazul practicilor comerciale înșelătoare în sensul articolului 5 alineatul (4) din această directivă, este inadmisibilă efectuarea unui control distinct al criteriilor prevăzute la articolul 5 alineatul (2) litera (a) din directivă?

(¹) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Recurs introdus la 31 august 2011 de Bavaria NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 16 iunie 2011 în cauza T-235/07, Bavaria NV/Comisia Europeană

(Cauza C-445/11 P)

(2011/C 340/14)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Bavaria NV (reprezențanți: O.W. Brouwer, P.W. Schepens și N. Al-Ani, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctelor 202-212, 252-255, 288, 289, 292-295, 306, 307 și 335 din Hotărârea Tribunalului din 16 iunie 2011;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal sau anularea (în tot sau în parte) a deciziei atacate (¹);
- obligarea Comisiei la suportarea cheltuielilor de judecată din procedura în fața Tribunalului și în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

În primul rând, recurenta consideră că Tribunalul a interpretat în mod greșit dreptul Uniunii, în special articolul 101 alineatul (1) TFUE, a încălcat principiul securității juridice și a motivat în mod incoerent stabilirea datei de începere a încălcării. Întâlnirea din 27 februarie 1996 nu ar face parte din încălcare și nu ar putea constitui în niciun caz începutul unei serii de întâlniri care ar fi urmărit un scop anticoncurențial. În măsura în care Tribunalul a considerat că simplul fapt că întâlnirea din 27 februarie 1996 a fost numită „întâlnirea Catherijne” demonstrează că întâlnirea menționată ar fi avut un scop anticoncurențial, acesta a contrazis decizia atacată și a depășit limitele competenței sale. Metoda utilizată de Tribunal pentru constatarea unei serii de întâlniri cu scop anticoncurențial nu poate fi aplicată pentru stabilirea datei de începere a încălcării. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de motivare, prin faptul că a constatat că o singură declarație a InBev ar putea fi suficientă pentru stabilirea existenței unei încălcări.

În al doilea rând, recurenta arată că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat principiul egalității (și a oferit o motivare insuficientă), prin faptul că a constatat că decizia atacată nu putea fi comparată cu cazuri anterioare din același sector, și în special cu decizia Comisiei în cazul 2003/569 (²) — Interbrew și Alken-Maes. În plus, nu exista nicio justificare obiectivă pentru a trata în mod diferit întreprinderile în cauză în cazurile menționate.

În al treilea rând, Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament și principiul neretroactivității sancțiunilor, precum și principiile legalității și proporționalității, întrucât nu a redus amenda aplicată recurente, din motivul (acceptării) aplicării unei politici în domeniul amenzilor care a devenit mai strictă în anul 2005, într-o situație în care aplicarea menționată a urmat unei proceduri administrative a cărei durată excesivă a fost recunoscută de Tribunal și care a rezultat exclusiv din inerția Comisiei.

În al patrulea rând, Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat principiul proporționalității, întrucât a acceptat faptul că Comisia a calculat cuantumul de plecare al amenzii pe baza cifrei de afaceri a recurente, care includea accizele, ceea ce a condus la supraestimarea impactului real al recurente asupra concurenței și la stabilirea unui nivel prea ridicat al cuantumului de plecare al amenzii aplicate acesteia.

În al cincilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat dreptul la apărare și dreptul la o bună administrare, întrucât a considerat că reclamantei nu trebuia să i se acorde accesul la răspunsul InBev la obiecțiuni. Recurenta a furnizat indicii suficiente cu privire la faptul că acest document conținea elemente dezincriminatoare.

(¹) Decizia C(2007) 1697 a Comisiei din 18 aprilie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (cazul COMP/B/37.766 — Piața olandeză a berii).

(²) Decizia 2003/569/CE a Comisiei din 5 decembrie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE (cazul IV/37.614/F3 PO/Interbrew și Alken-Maes) (JO 2003, L 200, p. 1)

Recurs introdus la 2 septembrie 2011 de Heineken Nederland BV și Heineken NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) pronunțate la 16 iunie 2011 în cauza T-240/07, Heineken Nederland BV și Heineken NV/Comisia Europeană

(Cauza C-452/11 P)

(2011/C 340/15)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurente: Heineken Nederland BV și Heineken NV (reprezentanți: T.R. Ottervanger și M.A. de Jong, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

— Anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate, în conformitate cu motivele invocate în prezentul recurs, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă acțiunea recurentelor;

— anularea în tot sau în parte a deciziei (¹) în măsura în care aceasta privește recurente;

— anularea sau reducerea amenzii aplicate recurentelor;

— în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu aspectele de drept tranșate prin hotărârea Curții;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurente invocă șase motive:

În cadrul primului motiv, recurente susțin că Tribunalul a apreciat în mod eronat că Comisia nu era obligată să acorde acces la răspunsul dat de InBev la critici.

În cadrul celui de al doilea motiv, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept apreciind că, în mod întemeiat, Comisia a admis, în ceea ce privește sectorul consumului la domiciliu, calificarea comportamentelor întreprinderilor în cauză drept o serie de acorduri și/sau de practici concertate.

În cadrul celui de al treilea motiv, recurente susțin că Tribunalul și-a depășit competența și a săvârșit o eroare de drept în modul de a aprecia constatarea punctului de plecare al încălcării.

În cadrul celui de al patrulea motiv, recurente susțin că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a avut în vedere că recurente au primit o amendă nerezonabil de ridicată exclusiv ca urmare a duratei lungi a procedurii administrative, cauzată de Comisia însăși.

În cadrul celui de al cincilea motiv, recurente susțin că Tribunalul, în special pentru faptul că nu a admis (în orice caz în mod insuficient) comparația cu producătorul de bere belgian Interbrew/Alken-Maes, a săvârșit o eroare de drept admițând că Comisia nu a încălcat principiul egalității.

În cadrul celui de al șaselea motiv, recurente susțin că reducerea amenzii de 5 % acordată de Tribunal, ca urmare a duratei excesive a procedurii administrative, este insuficientă în raport cu amenda deosebit de ridicată care le-a fost aplicată și pentru motivul că depășirea termenului rezonabil nu este justificată în niciun mod de Comisie.

(¹) Decizia C(2007) 1697 a Comisiei din 18 aprilie 2007 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (cazul COMP/B/37.766 — Piața olandeză a berii).

Recurs introdus la 2 septembrie 2011 de Timehouse GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțate la 6 iulie 2011 în cauza T-235/10 — Timehouse GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-453/11 P)

(2011/C 340/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Timehouse GmbH (reprezentant: V. Knies, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

Recurenta solicită:

- Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 6 iulie 2011 pronunțate în cauza T-235/10, precum și anularea Deciziei Camerei întâi de recurs din 11 martie 2010 pronunțate în procedura R 0942/2009-1 și obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată;
- cu titlu subsidiar, anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 6 iulie 2011 (cauza T-235/10) și trimiterea cauzei la Tribunal în vederea rejudecării acesteia și a pronunțării unei noi hotărâri care să țină cont de opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul Uniunii Europene nu ar fi aplicat în mod corect criteriul determinant în vederea stabilirii caracterului distinctiv conform articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ al aspectului global al mărcii aflate în discuție, nr. 7 378 888 pentru produsele care trebuie înregistrate „Bijuterii; ceasuri și instrumente de cronometrare a timpului”, întrucât pentru a-și motiva hotărârea ar fi examinat doar lipsa caracterului distinctiv al componentelor individuale ale mărcii. Prin deducerea din (pretinsa) lipsă a caracterului distinctiv al componentelor individuale ale mărcii a lipsei caracterului distinctiv al mărcii în imaginea sa de ansamblu supuse înregistrării, Tribunalul și-ar fi întemeiat hotărârea atacată pe prezumția/concluzia că o marcă ale cărei componente individuale nu au caracter distinctiv, nu ar putea avea caracter distinctiv nici dacă componentele sale sunt combinate. Întrucât marca în ansamblu ar avea totuși caracter distinctiv, și decizia camerei de recurs, menținută de Tribunalul Uniunii Europene, ar fi fost adoptată în mod incorect.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului privind marca comunitară (versiune codificată), JO L 78, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Stockholms tingsrätt la 2 septembrie 2011 — Ulf Kazimierz Radziejewski/Kronofogdemyndigheten i Stockholm

(Cauza C-461/11)

(2011/C 340/17)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Stockholms tingsrätt

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ulf Kazimierz Radziejewski

Pârâtă: Kronofogdemyndigheten i Stockholm

Întrebarea preliminară

Condiția referitoare la domiciliul în Suedia impusă prin articolul 4 din skuldsaneringslagen (2006:548) [Legea nr. 548 din 2006 privind anularea totală sau parțială a datoriilor] poate fi considerată de natură să împiedice sau să descurajeze un lucrător să părăsească Suedia pentru a-și exercita dreptul la libera circulație și, prin urmare, contrară principiului liberei circulații a lucrătorilor în cadrul Uniunii stabilit la articolul 45 TFUE?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Palermo — Sezione Distaccata di Bagheria (Italia) la 7 septembrie 2011 — Paola Galioto/Maria Guccione și alții

(Cauza C-464/11)

(2011/C 340/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Palermo — Sezione Distaccata di Bagheria

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Paola Galioto

Pârâți: Maria Guccione, Maria Piera Savona, Fabio Savona

Întrebările preliminare

1. Articolele 3 și 4 din Directiva 2008/52/CE ⁽¹⁾, care se referă la eficacitatea și competența mediatorului, pot fi interpretate în sensul că impun ca mediatorul să aibă și competențe în domeniul juridic și ca alegerea mediatorului de către responsabilul organismului să aibă loc ținând seama de cunoștințele specifice și de experiența profesională în materia care face obiectul litigiului?

2. Articolul 1 din Directiva 2008/52/CE poate fi interpretat în sensul că impune criterii de competență teritorială pentru organismele de mediere care au scopul de a facilita accesul la procedurile de soluționare alternativă a litigiilor și de a promova soluționarea pe cale amiabilă a acestora?
3. Articolul 1 din Directiva 2008/52/CE, care se referă la relația echilibrată între mediere și procedurile judiciare, articolul 3 litera (a) și considerentele (10) și (13) ale Directivei 2008/52/CE, care se referă la caracterul central absolut al voinței părților în organizarea procedurii de mediere și în decizia privind încheierea acesteia, pot fi interpretate în sensul că, atunci când nu se ajunge la un acord amiabil și spontan, mediatorul poate formula o propunere de conciliere cu excepția cazului în care părțile îi cer în comun să nu facă acest lucru (deoarece consideră că procedura de mediere trebuie să se încheie)?

(¹) JO L 136, p. 3.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-468/11)

(2011/C 340/19)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Braun și S. Pardo Quintillán, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții

— să declare:

- că prin impunerea întreprinderilor care furnizează un serviciu sau o rețea în conformitate cu autorizația generală la plata unei taxe destinate finanțării Corporación de Radio y Televisión Española, stabilind în acest scop o serie de condiții și de excepții, precum și anumite mecanisme de transfer a veniturilor suplimentare, și
- prin faptul că nu a notificat în mod corespunzător intenția de a aduce modificări regimului autorizațiilor generale și nu a acordat persoanelor interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, un termen suficient care să le permită să își exprime punctul de vedere asupra modificărilor propuse,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 12 și articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2002/20/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) și

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- Comisia consideră că articolul 5 din Ley de RTVE este incompatibilă cu dispozițiile articolului 12 din Directiva privind autorizarea. Prin articolul 5 din Ley de RTVE autoritățile spaniole au instituit o taxă (denumită „aport”) pe veniturile brute ale operatorilor de comunicații electronice care operează pe un teritoriu determinat fără respectarea principiilor și condițiilor prevăzute la articolul 12 din Directiva privind autorizarea.
- Pe de altă parte, Comisia consideră prin faptul că nu a notificat în mod corespunzător intenția de a aduce modificări regimului autorizațiilor generale și nu a acordat persoanelor interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, un termen suficient care să le permită să își exprime punctul de vedere asupra modificărilor propuse, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Directiva privind autorizarea.

(¹) JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 19 septembrie 2011 — HK Danmark în calitate de mandatar al lui Glennie Kristensen/Experian A/S

(Cauza C-476/11)

(2011/C 340/20)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret (Danemarca)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: HK Danmark în calitate de mandatar al lui Glennie Kristensen

Pârâtă: Experian A/S

Întrebările preliminare

1. Excepția, prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului (¹), cu privire la stabilirea unor limite de vârstă pentru aderare la regimurile profesionale de securitate socială trebuie interpretată ca o autorizare a statelor membre de a exclude în general regimurile profesionale de securitate socială din sfera de aplicare a interdicției cu privire la discriminarea directă sau indirectă pe motive de vârstă prevăzută la articolul 2 din directivă, cu condiția ca aceasta să nu se traducă prin discriminări pe motive de sex?

2. Excepția, prevăzută la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului, cu privire la stabilirea unor limite de vârstă pentru aderare la regimurile profesionale de securitate socială trebuie interpretată în sensul că nu se opune posibilității ca un stat membru să mențină în vigoare un regim juridic potrivit căruia angajatorul poate plăti, ca parte a remunerației, contribuții de pensie diferențiate în funcție de vârstă și care implică, de exemplu, faptul că angajatorul plătește o contribuție de pensie de 6 % pentru lucrătorii cu vârsta sub 35 de ani, de 8 % pentru lucrătorii cu vârsta cuprinsă între 35 și 44 de ani și de 10 % pentru lucrătorii cu vârsta peste 45 de ani, cu condiția ca aceasta să nu se traducă prin discriminări pe motive de sex?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Recurs introdus la 27 septembrie 2011 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-81/09, Republica Elenă/Comisia Europeană

(Cauza C-497/11 P)

(2011/C 340/21)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos, K. Boskovits și Gr. Michailopoulos)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-81/09, în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea formulată de Republica Elenă;
- admiterea acțiunii formulate de Republica Elenă în cauza T-81/09;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. **Primul motiv:** interpretarea și aplicarea eronată a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 4253/88 și a articolului 12 din Regulamentul nr. 2064/97, precum și a articolelor 54 și 57 din Regulamentul nr. 1605/02, în ceea ce privește întinderea competențelor de control conferite de Comisie unor societăți private.
2. **Al doilea motiv:** aplicarea eronată a principiului general al proporționalității și lipsa motivării în ceea ce privește proiectul intitulat „Axa rutieră Nord din Creta”, în măsura în care Comisia a impus o rectificare de 25 % pentru acest proiect întemeindu-se numai pe un control anterior efectuat de autoritățile elene pe un tronson al proiectului respectiv.

3. **Al treilea motiv:** interpretarea și aplicarea eronată a articolului 2 din Regulamentul nr. 2064/97 în ceea ce privește proiectul „Kakia Scala”, în măsura în care Tribunalul a concluzionat că este suficientă pista de audit pe baza unor elemente calitative.

4. **Al patrulea motiv:** interpretarea și aplicarea eronată a principiului egalității de tratament al ofertanților, precum și a articolului 22 alineatul (1) din Directiva 93/37 în ceea ce privește proiectele „Nodul rutier Varympompi — Bogiati și Afidnes — Nodul rutier Markopoulou — Secțiunea 1” și „Aerino — M. Monastiri”, „M. Monastiri — Începutul centurii orașului Larissa” și „Centura orașului Larissa”, în măsura în care condițiile și modalitățile stabilite în cadrul procedurii restrânse erau cunoscute de toate persoanele interesate și serveau economiei proiectului.

5. **Al cincilea motiv:** neexaminarea unui argument esențial al Republicii Elene privind condițiile procedurii de atribuire a unui contract referitoare la proiectele „Aerino — M. Monastiri”, „M. Monastiri — Începutul centurii orașului Larissa” și „Centura orașului Larissa”, cu încălcarea dreptului la apărare și a dreptului de a fi ascultat.

Recurs introdus la 3 octombrie 2011 de ENI SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-39/07, ENI/Comisia

(Cauza C-508/11 P)

(2011/C 340/22)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: ENI SpA (reprezentanți: G. M. Roberti, D. Durante, R. Arras, E. D'Amico, I. Perego, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea introdusă de ENI în cauza T-39/07 și, în consecință:
- anularea în tot sau în parte a Deciziei Comisiei din 29 noiembrie 2006 (cazul COMP/F/38.638 — BR/ESBR);
- și/sau anularea sau cel puțin reducerea amenzii aplicate ENI prin Decizia Comisiei din 29 noiembrie 2006 (cazul COMP/F/38.638 — BR/ESBR);
- cu titlu subsidiar, anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea introdusă de ENI în cauza T-39/07 și trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului, în lumina precizărilor pe care Curtea va dori să i le ofere;
- obligarea Comisiei atât la plata cheltuielilor aferente prezentului proces, cât și a cheltuielilor aferente procedurii în cauza T-39/07.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul primului motiv, împărțit în patru aspecte, ENI susține că Tribunalul a săvârșit diferite încălcări ale dreptului, nu și-a îndeplinit obligația de motivare care îi revine, și nu a respectat principiile fundamentale prevăzute de Carta drepturilor fundamentale a UE și de CEDO, în detrimentul dreptului la apărare al recurente. ENI susține că:

- prezumția exercitării efective a unei influențe determinante din partea unei societăți-mamă nu este justificată în lumina principiilor care guvernează imputarea răspunderii în materie de concurență și a principiilor în materie de prezumții dezvoltate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; în orice caz, Tribunalul nu s-a pronunțat asupra argumentelor dezvoltate în recurs cu privire la domeniul de aplicare al criteriului exercitării efective a unei influențe determinante;
- elementele de probă furnizate de ENI în vederea răsturnării prezumției de răspundere nu au fost analizate corect. De fapt, Tribunalul s-a îndepărtat de normele juridice definite în acest sens în jurisprudența pertinentă a Curții și a Tribunalului;
- deși a afirmat, în temeiul jurisprudenței, natura relativă a prezumției de răspundere, Tribunalul a denaturat domeniul de aplicare real al acesteia la momentul punerii în aplicare, făcând astfel imposibilă proba contrară solicitată ENI și determinând aplicarea unui regim de răspundere obiectivă;
- în mod nejustificat, Tribunalul a considerat că nu trebuia să analizeze considerațiile formulate de ENI cu privire la relevanța principiului răspunderii limitate a societăților în vederea imputării unei răspunderi societății-mamă, în temeiul prezumției exercitării efective a unei influențe determinante și a aplicat în mod greșit criteriile juridice care decurg din jurisprudența în materie de succesiuni de întreprinderi în dreptul concurenței.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, constituit din două aspecte, ENI impută Tribunalului că a încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾, principiul proporționalității și obligația de motivare. În special, ENI susține că Tribunalul:

- a apreciat în mod greșit gravitatea încălcării în vederea stabilirii amenzii, neluând în considerare în mod nejustificat relevanța elementelor prezentate în acest sens de ENI, precum și a argumentelor dezvoltate privind natura disproporționată a factorului de multiplicare aplicat;
- a considerat motivată excluderea Syndial din numărul destinatarilor deciziei atacate, fără să țină seama de criteriile care decurg din jurisprudența privind succesiunea întreprinderilor și fără să țină cont de consecințele asupra cuantumului maxim al amenzii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Recurs introdus la 4 octombrie 2011 de Polimeri Europa SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) pronunțate la 13 iulie 2011 în cauza T-59/07, Polimeri Europa/Comisia

(Cauza C-511/11 P)

(2011/C 340/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Polimeri Europa SpA (reprezenți: M. Siragusa, F. M. Moretti, L. Nascimbene, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în tot sau în parte a hotărârii Tribunalului, în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea introdusă de Polimeri în cauza T-59/07 și, în consecință:
 - (i) anularea în tot sau în parte a Deciziei Comisiei din 29 noiembrie 2006, C(2006) 5700 final privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/38.638 — Cauciuc butadienic și cauciuc stiren-buta-dienic fabricat prin polimerizare în emulsie, denumită în continuare „decizia”);
 - (ii) și/sau anularea sau cel puțin reducerea amenzii aplicate Polimeri prin decizie;
- cu titlu subsidiar, anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta s-a respins acțiunea introdusă de Polimeri în cauza T-59/07 și trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului, în lumina precizărilor pe care Curtea va dori să i le ofere;
- obligarea Comisiei atât la plata cheltuielilor aferente prezentului proces, cât și a cheltuielilor aferente procedurii în cauza T-59/07.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul ar fi săvârșit o eroare gravă în interpretarea comunicării privind obiecțiunile din 6 aprilie 2006 și, prin urmare, ar fi întemeiat pe premise false respingerea celui de al treilea motiv al acțiunii formulate de Polimeri întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare care decurge din divergența dintre comunicarea privind obiecțiunile din 6 aprilie 2006 și decizie în ceea ce privește modalitățile de repartizare a răspunderii între Polimeri și Syndial.

Tribunalul ar fi aplicat în mod greșit jurisprudența comunitară relevantă în vederea imputării încălcării către Polimeri și în vederea excluderii Syndial din grupul destinatarilor deciziei și ar fi motivat insuficient respingerea criticilor formulate în acest sens de Polimeri.

Tribunalul ar fi aplicat în mod greșit jurisprudența comunitară relevantă în vederea aprecierii criticilor formulate de Polimeri referitoare la divergențele dintre declarațiile a diferiți angajați ale întreprinderilor care ar fi colaborat în cadrul programului de clemență, cu privire la anumite aspecte ale încălcării imputate. Prin neluarea în considerare a unor importante probe dezincriminatoare, Tribunalul nu ar fi exercitat astfel controlul jurisdicțional complet cu privire la probele prezentate de Comisie.

Tribunalul nu ar fi evidențiat erorile grave săvârșite de Comisie în aplicarea Liniilor directe privind calculul amenzii și în calificarea drept „foarte gravă” a încălcării imputate în decizie, și în plus nu a motivat în mod suficient respingerea criticilor formulate în acest sens de Polimeri. Tribunalul nu ar fi exercitat un control jurisdicțional complet cu privire la stabilirea cuantumului amenzii aplicate Polimeri.

Tribunalul nu ar fi evidențiat erorile grave săvârșite de Comisie în stabilirea coeficientului de multiplicare și a motivat în mod insuficient respingerea criticilor formulate în acest sens de Polimeri. De asemenea, Tribunalul nu ar fi evidențiat nerespectarea de către Comisie a principiului egalității de tratament în stabilirea coeficientului de multiplicare și, în plus, ar fi motivat în mod insuficient respingerea criticilor formulate în acest sens de Polimeri.

Tribunalul ar fi săvârșit o eroare gravă în aplicarea jurisprudenței comunitare relevante, în vederea aprecierii criticilor formulate de Polimeri referitoare la inadmisibilitatea anumitor anexe la acțiunea introductivă și ar fi motivat în mod insuficient acest aspect. Astfel, Tribunalul ar fi compromis argumentele formulate în apărare de Polimeri împotriva imputărilor aduse acestora privind existența înțelegerii și participarea la aceasta, sustrăgându-se în mod nelegal obligației de a exercita un unii control jurisdicțional complet cu privire la faptele imputate de Comisie.

**Ordonanța președintelui Curții din 4 august 2011 —
Comisia Europeană/Republica Elenă**

(Cauza C-346/10) ⁽¹⁾

(2011/C 340/24)

Limba de procedură: greaca

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 246, 11.9.2010.

**Ordonanța președintelui Curții din 8 august 2011 —
Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-597/10) ⁽¹⁾

(2011/C 340/25)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 55, 19.2.2011.

**Ordonanța președintelui Curții din 22 iunie 2011 (cerere
de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de
Landgericht Frankfurt am Main — Germania) — Condor
Flugdienst GmbH/Jürgen Dörschel**

(Cauza C-151/11) ⁽¹⁾

(2011/C 340/26)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 204, 9.7.2011.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Romana Tabacchi/Comisia

(Cauza T-11/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Participare la încălcare — Durata încălcării — Amenzi — Circumstanțe atenuante — Limita maximă de 10 % din cifra de afaceri — Egalitate de tratament — Competență de fond”)

(2011/C 340/27)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Romana Tabacchi Srl, fostă Romana Tabacchi SpA (Rome, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa și G. C. Rizza, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial É. Gippini Fournier și F. Amato, ulterior É. Gippini Fournier și V. Di Bucci și în final É. Gippini Fournier și L. Malferrari, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 4012 final a Comisiei din 20 octombrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 alineatul (1) [CE] (cazul COMP/C.38.281/B.2 – Tutun brut – Italia) și pe de altă parte, cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei.

Dispozitivul

1. Anulează articolul 1 litera (b) din Decizia C(2005) 4012 final a Comisiei din 20 octombrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 alineatul (1) [CE] (cazul COMP/C.38.281/B.2 – Tutun brut – Italia), întrucât Comisia a constatat în acest articol că Romana Tabacchi Srl a participat la încălcare și după luna februarie 1999.
2. Stabilește la 1 milion de euro cuantumul amenzii aplicate Romana Tabacchi.
3. Respinge acțiunea în rest.
4. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Romana Tabacchi.
5. În cauza T-11/06 R, Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Romana Tabacchi.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Mindo/Comisia

(Cauza T-19/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Plata amenzii de către codebitorul solidar — Reclamantă care face obiectul unei proceduri de insolvență aflate pe rolul instanței — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mindo Srl (Roma, Italia) (reprezentanți: J. Folguera Crespo și P. Vidal Martínez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial É. Gippini Fournier, N. Khan și F. Amato, ulterior É. Gippini Fournier, N. Khan și L. Malferrari, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 4012 final a Comisiei din 20 octombrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 alineatul (1) [CE] (cazul COMP/C.38.281/B.2 — Tutun brut — Italia), și, în subsidiar, cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate Mindo Srl.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă Mindo Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Transcatab/Comisia

(Cauza T-39/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Stabilirea prețurilor și împărțirea pieței — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Proporționalitate — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)

(2011/C 340/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Transcatab SpA (Caserte, Italia) (reprezentanți: C. Osti și A. Prastaro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Amato, ulterior V. Di Bucci și în final É. Gippini Fournier și L. Malferrari, agenți, asistați de F. Ruggeri Laderchi, avocat)

Obiectul

În primul rând, cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 4012 final a Comisiei din 20 octombrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 alineatul (1) [CE] (cazul COMP/C.38.281/B.2 — Tutun brut — Italia), în al doilea rând, cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate Transcatab prin această decizie și în al treilea rând, cerere reconvențională a Comisiei prin care se solicită majorarea acestui cuantum.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Respinge cererea reconvențională formulată de Comisia Europeană.
3. Transcatab SpA suportă propriile cheltuieli de judecată și 90 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.
4. Comisia suportă 10 % din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 86, 8.4.2006.

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Galileo International Technology/OAPI — Galileo Sistemas y Servicios (GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS)

(Cauza T-488/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative GSS GALILEO SISTEMAS Y SERVICIOS — Mărci comunitare verbale anterioare GALILEO — Marcă comunitară figurativă anterioară powered by Galileo — Mărci comunitare figurative anterioare GALILEO INTERNATIONAL — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2011/C 340/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Galileo International Technology LLC (Bridgetown, Barbade) (reprezentanți: S. Malynicz, barrister, M. Blair și K. Gilbert, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Mondéjar Ortuño și P. Bullock, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Galileo Sistemas y Servicios, SL (Madrid, Spania)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Camerei a patra de recurs a OAPI din 28 august 2008 (cauza R 403/2006-4), privind o procedură de opoziție între Galileo International Technology, LLC și Galileo Sistemas y Servicios, SL.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Galileo International Technology, LLC la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Bang & Olufsen/OAPI (Reprezentarea unui difuzor)

(Cauza T-508/08) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare tridimensionale — Reprezentarea unui difuzor — Executarea de către OAPI a unei hotărâri de anulare a unei decizii a camerelor sale de recurs — Articolul 63 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Motiv absolut de refuz — Semn constituit exclusiv din forma care dă o valoare substanțială produsului — Articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Regulamentul nr. 207/2009]”]

(2011/C 340/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bang & Olufsen A/S (Struer, Danemarca) (reprezentanți: inițial K. Wallberg, ulterior J. Glaesel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: D. Botis și G. Schneider, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 10 septembrie 2008 (cauza R 497/2005-1) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a unui semn tridimensional care reprezintă un difuzor

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Bang & Olufsen A/S la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 19, 24.1.2009.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — La Sonrisa de Carmen și Bloom Clothes/OAPI — Heldmann (BLOOMCLOTHES)(Cauza T-118/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BLOOM-CLOTHES — Marcă națională verbală anterioară BLOOM — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2011/C 340/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: La Sonrisa de Carmen, SL (Vigo, Spania) și Bloom Clothes, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: S. Míguez Pereira, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. F. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Harald Heldmann (Hamburg, Germania) (reprezentant: E. Günther, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 8 ianuarie 2009 (cauza R 695/2008-2) privind o procedură de opoziție între domnul Harald Heldmann și La Sonrisa de Carmen, SL și Bloom Clothes, SL

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă La Sonrisa de Carmen, SL și Bloom Clothes, SL la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția celor efectuate de domnul Harald Heldmann.
3. Domnul Heldmann suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Honda Motor/OAPI — Blok (BLAST)(Cauza T-425/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunautaire — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BLAST — Mărcile comunitare și ale Benelux verbale anterioare BLAST — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Caracter slab distinctiv al mărcilor anterioare”]

(2011/C 340/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Honda Motor Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. Ahlgren, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Hendrik Blok (Oudenaarde, Belgia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 16 iulie 2009 (cauza R 1097/2008-1) privind o procedură de opoziție între domnul Hendrik Blok și Honda Motor Co. Ltd.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Honda Motor Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 312, 19.12.2009.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — PAKI Logistics/OAPI (PAKI)(Cauza T-526/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PAKI — Motiv absolut de refuz — Marcă contrară ordinii publice și bunelor moravuri — Articolul 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 340/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: PAKI Logistics GmbH (Ennepetal, Germania) (reprezentanți: M. Bergermann, P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühlring, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt și J. Vogtmeier, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Intervenient în susținerea pârâtului: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: inițial S. Behzadi-Spencer, ulterior Penlington, agenți, asistați de S. Malynicz, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 octombrie 2009 (cauza R 1805/2007-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal PAKI ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. PAKI Logistics GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).
3. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Seven/OAPI — Seven for all mankind (SEVEN FOR ALL MANKIND)

(Cauza T-176/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale SEVEN FOR ALL MANKIND — Mărci comunitare și internaționale figurative anterioare care cuprind elementul verbal «seven» — Motiv relativ de refuz — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 340/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Seven SpA (Leinì, Italia) (reprezentant: L. Trevisan, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Seven for all mankind LLC (Vernon, California, Statele Unite) (reprezențanți: A. Gautier-Sauvagnac, avocat, B. Guimberteau, avocat, M. Choukroun, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 28 ianuarie 2010 (cauza R 1514/2008-2), privind o procedură de opoziție între Seven SpA și Seven for all mankind LLC

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 28 ianuarie 2010 (cauza R 1514/2008-2).
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Obligă OAPI la suportarea cheltuielilor efectuate de Seven SpA în procedura desfășurată în fața Tribunalului, precum și a cheltuielilor efectuate în procedura desfășurată în fața camerei de recurs.
4. Seven for all mankind LLC suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 161, 19.6.2010.

Hotărârea Tribunalului din 7 iulie 2011 — Cree/OAPI (TRUEWHITE)

(Cauza T-208/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare TRUEWHITE — Motive absolute de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr 207/2009 — Marcă descriptivă”]

(2011/C 340/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Cree, Inc. (Durham, Carolina de Nord, Statele Unite) (reprezentant: V. Schiller, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: inițial S. Schäffner, ulterior G. Schneider, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 februarie 2010 (cauza R 985/2009-2), privind înregistrarea semnului TRUEWHITE drept marcă comunitară.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Cree, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 179, 3.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — Industrias Francisco Ivars/OAPI — Motive (Reductor mecanic de viteză)

(Cauza T-246/10) ⁽¹⁾

[„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de nulitate — Desen sau model industrial comunitar înregistrat reprezentând un reductor mecanic de viteză — Desen sau model industrial comunitar anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002”]

(2011/C 340/37)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Industrias Francisco Ivars, SL (Xeraco, Spania) (reprezentanți: E. Caballero Oliver și A. Sanz-Bermell y Martínez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Motive Srl (Montirone, Italia) (reprezentanți: I. Valdelomar și J. Mora Granell, avocați)

Obiectul

A acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a OAPI din 16 martie 2010 (cauza R 1337/2008-3), privind o procedură de declarare a nulității între Motive Srl și Industrias Francisco Ivars, SL.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Industrias Francisco Ivars, SL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 195, 17.7.2010

Hotărârea Tribunalului din 6 octombrie 2011 — medi/OAPI — Deutsche Medien Center (deutschemedi.de)

(Cauza T-247/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale deutschemedi.de — Marca comunitară verbală anterioară World of medi, mărcile naționale figurativă și verbale anterioare medi.eu, medi welt, medi-Verband, medi și numele comercial și denumirea socială anterioare medi — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 340/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: medi GmbH & Co. KG (Bayreuth, Germania) (reprezentanți: H. Lindner, D. Terheggen, T. Kiphuth, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Deutsche Medien Center GmbH (Dortmund, Germania) (reprezentant: R. Bodemann, avocat)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 16 martie 2010 (cauza R 1366/2008-4) privind o procedură de opoziție între Weihermüller & Voigtmann GmbH & Co. KG și Deutsche Medi Präventions GmbH

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 16 martie 2010 (cauza R 1366/2008-4).
2. Obligă OAPI să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de medi GmbH & Co. KG.
3. Deutsche Medien Center GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 5 octombrie 2011 — Cooperativa Vitivinícola Arousana/OAPI — Sotelo Ares (ROSALIA DE CASTRO)

(Cauza T-421/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale ROSALIA DE CASTRO — Marca națională verbală anterioară ROSALIA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea produselor — Aprecierea similitudinii semnelor pe plan conceptual — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2011/C 340/39)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega (Meaño, Spania) (reprezentant: E. Sánchez-Quinones González, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: María Constantina Sotelo Ares (Cambados, Spania) (reprezentant: C. Lema Devesa, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 iulie 2010 (cauza R 1804/2008-4) privind o procedură de opoziție între Maria Constantina Sotelo Ares și Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Ordonanța Tribunalului din 22 septembrie 2011 — Athinaiki Techniki/Comisia

(Cauza T-94/05 RENV II) (¹)

(„Ajutor de stat — Plângere — Decizie de clasare a plângerii — Trimitere spre rejudecare Tribunalului după anulare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Athinaiki Techniki AE (Atena, Grecia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: D. Triantafyllou, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Athens Resort Casino AE Symmetochon (Marrousi, Grecia) (reprezentant: P. Spyropoulos, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 2 decembrie 2004 de clasare a plângerii reclamantei având ca obiect un pretins ajutor de stat acordat de Republica Elenă consorțiului Hyatt Regency în cadrul contractului de achiziții publice „Casino Mont Parnès”.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Athinaiki Techniki AE.
3. Athinaiki Techniki AE suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată.
4. Athens Resort Casino AE Symmetochon suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 106, 30.4.2005.

Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia

(Cauza T-141/05 RENV) (¹)

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind contractul LIEN 97-2011 — Refuz al accesului — Nouă examinare în cursul judecății — Introducerea unei acțiuni distincte — Dispariția interesului de a exercita acțiunea — Nepronunțare asupra fondului”]

(2011/C 340/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Germania) (reprezentant: H. Kaltenecker, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: P. Costa de Oliveira și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 14 februarie 2005 prin care se refuză Internationaler Hilfsfonds eV accesul complet la dosarul privind contractul LIEN 97-2011.

Dispozitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea cu privire la concluziile Internationaler Hilfsfonds eV în anularea deciziei Comisiei Europene din 14 februarie 2005 prin care i se refuză accesul la dosarul privind contractul LIEN 97-2011.
2. Obligă Internationaler Hilfsfonds să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Comisiei.

(¹) JO C 143, 11.6.2005.

Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2011 — Matkompaniet/OAPI — DF World of Spices (KATOZ)

(Cauza T-195/09) (¹)

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Matkompaniet AB (Borås, Suedia) (reprezențanți: J. Gulliksson și J. Olson, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: DF World of Spices GmbH (Dissen, Germania) (reprezențanți: A. Ebert-Weidenfeller și S. Schmäuser, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 martie 2009 (cauza R 577/2008-2) referitoare la o procedură de opoziție între Matkompaniet AB și DF World of Spices GmbH.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunii.
2. Reclamanta și intervenienta sunt obligate să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de părât.

(¹) JO C 180, 1.8.2009.

Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2011 — Matkompaniet/OAPI — DF World of Spices (KATOZ)

(Cauza T-473/09) (¹)

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Matkompaniet AB (Borås, Suedia) (reprezentant: J. Gulliksson și J. Olson, avocați)

Părât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: DF World of Spices GmbH (Dissen, Germania) (reprezențanți: A. Ebert-Weidenfeller și S. Schmäuser, avocați)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 septembrie 2009 (cauza R 1023/2008-2) referitoare la o procedură de opoziție între Matkompaniet AB și DF World of Spices GmbH.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunii.
2. Reclamanta și intervenienta sunt obligate să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de părât.

(¹) JO C 24, 30.1.2010.

Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — PPG și SNF/ECHA

(Cauza T-1/10) (¹)

(„Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acrilamidei drept o substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebite — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)

(2011/C 340/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruxelles, Belgia) și SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Franța) (reprezențanți: inițial K. Van Maldegem, avocat, P. Sellar, solicitor și R. Cana, avocat, ulterior K. Van Maldegem și R. Cana)

Părâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezențanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți, asistați de J. Stuyck, avocat)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Regatul Țărilor de Jos (reprezențanți: C. Wissels, J. Langer, Y. de Vries și M. de Ree, agenți) și Comisia Europeană (reprezențanți: inițial P. Oliver și G. Wilms, ulterior P. Oliver și E. Manhaeve, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei ECHA de identificare a acrilamidei (CE nr. 201-173-7) ca substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3), adoptată în temeiul articolului 59 din regulamentul menționat

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) și SNF SAS la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
3. SNF suportă cheltuielile de judecată aferente procedurii măsurilor provizorii.
4. Regatul Țărilor de Jos și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 63, 13.3.2010.

Ordonanța Tribunalului din 20 septembrie 2011 — Land Wien/Comisia(Cauza T-267/10) ⁽¹⁾

[„Energie nucleară — Cerere de sesizare a instanței — Acțiune în anulare — Decizie a Comisiei de clasare a unei plângeri referitoare la un proiect de extindere a unor unități ale unei centrale nucleare — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Abținerea Comisiei de a transmite toate documentele solicitate referitoare la acest proiect — Cerințe de formă — Articolul 44 alineatul (1) lit. (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Inadmisibilitate”]

(2011/C 340/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Land Wien (Austria) (reprezentant: W.-G. Schärf, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezenanți: P. Oliver, M. Patakia și G. Wilms, agenți)

Obiectul

În esență, pe de o parte, cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 25 martie 2010 de clasare a plângerii reclamantului referitoare la proiectul de extindere a unităților 3 și 4 ale centralei nucleare din Mochovce (Republica Slovacă) și, pe de altă parte, cerere prin care se urmărește constatarea abținerii de a acționa a Comisiei, în sensul articolului 265 TFUE, în măsura în care nu au fost transmise reclamantului toate documentele solicitate referitoare la acest proiect, cu încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea
2. Obligă Land Wien la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 234, 28.8.2010.**Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — PPG și SNF/ECHA**(Cauza T-268/10) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acrilamidei drept substanță care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Termen de introducere a acțiunii — Inadmisibilitate”]

(2011/C 340/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruxelles, Belgia) și SNF SAS (Andrézieux-Bouthéon, Franța) (reprezenanți: inițial K. Van Maldegem, R. Cana, avocați, și P. Sellar, solicitor, ulterior K. Van Maldegem și R. Cana)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezenanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Regatul Țărilor de Jos (reprezenanți: M. Noort și J. Langer, agenți) și Comisia Europeană (reprezenanți: P. Oliver și E. Manhaeve, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei ECHA prin care acrilamida (CE nr. 201-173-7) este identificată drept substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3) și prin care acrilamida este inclusă pe lista substanțelor candidate la o includere ulterioară în anexa XIV la regulamentul menționat, în conformitate cu articolul 59 din acest regulament

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) și SNF SAS la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
3. Regatul Țărilor de Jos și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 274, 9.10.2010.**Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — Etimine și Etiproducs/ECHA**(Cauza T-343/10) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acidului boric și a tetraboratului de disodiu, anhidru drept substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”]

(2011/C 340/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Etimine SA (Bettembourg, Luxemburg) și AB Etiproducs Oy (Espoo, Finlanda) (reprezenanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezenanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți, asistați de J. Stuyck și de A.-M. Vandromme, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și E. Manhaeve, agenți, asistați de K. Sawyer, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei ECHA, publicată la 18 iunie 2010, privind identificarea acidului boric (CE nr. 233-139-2) și a tetraboratului de disodiu, anhidru (CE nr. 215-540-4) drept substanțe care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3) și care include aceste substanțe pe lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la regulamentul menționat, în conformitate cu articolul 59 din acest regulament

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Etimine SA și AB Etiproducs Oy la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 288, 23.10.2010.

Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — Borax Europe/ECHA

(Cauza T-346/10) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acidului boric și a tetraboratului de disodiu, anhidru drept substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2011/C 340/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Borax Europe Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Nordlander, avocat, și H. Pearson, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți, asistați de J. Stuyck și de A.-M. Vandromme, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și E. Manhaeve, agenți, asistați de K. Sawyer, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei ECHA, publicată la 18 iunie 2010, privind identificarea acidului boric (CE nr. 233-139-2) și a tetraboratului de disodiu, anhidru (CE nr. 215-540-4) drept substanțe care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3) și care include aceste substanțe pe lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la regulamentul menționat, în conformitate cu articolul 59 din acest regulament

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Borax Europe Ltd la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 288, 23.10.2010.

Ordonanța Tribunalului din 23 septembrie 2011 — Ahoua-N'Guetta și alții/Consiliul

(Cauza T-193/11) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantului — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Timothée Ahoua-N'Guetta (Abidjan, Côte d'Ivoire), Jacques André Monoko Daligou (Abidjan); Bruno Walé Ekpo (Abidjan); Félix Tano Kouakou (Abidjan); Hortense Sess (Abidjan); et Joséphine Suzanne Ebah (Abidjan) (reprezentant: J. C. Tchikaya, avocat) (reprezentant: J.-C. Tchikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și M. Chavrier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36) și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 1), în măsura în care aceste acte îi privesc pe reclamânți.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
2. Îi obligă pe domnii *Timothée Ahoua-N'Guetta, Jacques André Monoko Daligou, Bruno Walé Ekpo, Félix Tano Kouakou* și pe doamnele *Hortense Sess* și *Joséphine Suzanne Ebah* la plata cheltuielilor de judecată.
3. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Republicii Côte d'Ivoire.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Ordonanța Tribunalului din 23 septembrie 2011 — Bro Grébé/Consiliul

(Cauza T-194/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantei — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Geneviève Bro Grébé (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: J. C. Tchikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și M. Chavrier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36) și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] (JO L 11, p. 1), în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă pe doamna Geneviève Bro Grébé la plata cheltuielilor de judecată.
3. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de Comisia Europeană și de Republica Côte d'Ivoire.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Recurs introdus la 18 iulie 2011 de L împotriva Hotărârii pronunțate la 7 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-116/7, L/Parlamentul European

(Cauza T-317/10 P)

(2011/C 340/51)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Recurent: L (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: Audrey Sèbe și Vitautas Sviderskis, avocați)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea Hotărârii pronunțate la 7 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauzele conexe F-116/07, F-13/08 și F-31/08, L/Parlamentul European;
- admiterea în întregime sau în parte a concluziilor formulate de acesta în primă instanță;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă opt motive.

1. Primul motiv întemeiat pe interpretarea eronată a noțiunii „decizie adoptată ca răspuns la reclamație”. Potrivit recurentului, decizia din 10 iulie 2007 a autorității abilitate să încheie contractele de muncă (denumită în continuare „AAIC”) din cadrul Parlamentului European este considerată în mod eronat o nouă decizie de concediere care revocă prima decizie de concediere, în măsura în care aceasta nu a dispus repunerea în situația anterioară adoptării primei decizii;
2. Al doilea motiv întemeiat pe inadmisibilitatea deciziei AAIC din 13 februarie 2008 de respingere a celei de a doua reclamații formulate de recurent, în măsura în care recurentul nu a primit această decizie decât la 27 februarie 2008, și anume după introducerea celei de a treia acțiuni, la 25 februarie 2008;

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare. Potrivit recurentului, aprecierea Tribunalului Funcției Publice, potrivit căreia acest principiu nu se aplică încetării efectelor unui contract de agent temporar care are la bază încrederea reciprocă nu ia în considerare jurisprudența instanțelor Uniunii și rapoartele Organizației Internaționale a Muncii;
4. Al patrulea motiv întemeiat pe eroarea de apreciere săvârșită de Tribunalul Funcției Publice privind consecințele încălcării articolului 10 din reglementarea internă a Parlamentului European, în măsura în care a statuat că încălcarea obligației de a informa în prealabil comitetul pentru personal nu poate determina anularea deciziei de concediere;
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului imparțialității;
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care, potrivit recurentului, decizia din 10 iulie 2007 nu este în niciun fel motivată;
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la o cale de atac efectivă, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a considerat că nu are competența să verifice veridicitatea și gravitatea motivelor care au determinat concedierea;
8. Al optulea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care concedierea recurentului nu a fost justificată prin dovezi factuale.

Acțiune introdusă la 22 august 2011 — Natura Selection/OAPI — Menard (natura)

(Cauza T-461/11)

(2011/C 340/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Natura Selection, SL (Barcelona, Spania) (reprezentant: E. Sugañes Coca, abogada)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ernest Menard SA (Bourseul, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentei acțiuni;
- obligarea OAPI să prezinte probele de notorietate la care s-a referit reclamanta în cadrul procedurii de cale de atac R 2454/2010-2 și identificate la punctul 39 din acțiune;

— anularea Deciziei din 8 iunie 2011 în cauza R 2454/2010-2 pronunțată de Camera a doua de recurs a OAPI și a Deciziei diviziei de opoziție din 21 octombrie 2010 în cauza B 1072513;

— acordarea în totalitate a înregistrării mărcii figurative nr. 4 713 368 „natura”, contestată prin opoziția B1072513 pentru produsele din clasa 20;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă „natura” pentru produse și servicii din clasele 14, 20, 25 și 35.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Ernest Menard SA.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „natura” pentru produse și servicii din clasele 19 și 20.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât nu există risc de confuzie între mărcile în conflict.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Franța/Comisia

(Cauza T-478/11)

(2011/C 340/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter și J. Rossi, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită Tribunalului anularea Deciziei C(2011) 4376 final a Comisiei Europene din 29 iunie 2011 privind ajutorul de stat nr. NN 10/2010 referitor la acțiunile desfășurate de interprofession nationale porcine (denumită în continuare „INAPORC”), finanțate prin cotizațiile voluntare devenite obligatorii (denumite în continuare „CVO”) colectate de INAPORC de la membrii pe care îi reprezintă. Comisia a considerat că aceste CVO sunt măsuri care constituie un ajutor de stat compatibil cu piața internă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, întrucât Comisia a considerat că acțiunile desfășurate de INAPORC, cu ajutorul veniturilor obținute din CVO, sunt imputabile statului și finanțate prin resurse de stat.

Reclamanta susține că acțiunile desfășurate de INAPORC, cu ajutorul veniturilor obținute din CVO, răspund cerințelor stabilite de Curte în Hotărârea din 15 iulie 2004, Pearle și alții (C-345/02, Rec., I. p. 7139) pentru a nu se considera că reprezintă resurse de stat care finanțează acțiunile imputabile statului cotizațiile obligatorii colectate de un organism care reprezintă întreprinderile dintr-un sector economic, în măsura în care:

- acțiunile desfășurate de INAPORC ar fi stabilite de corpul profesional care reprezintă întreprinderile din sectorul agricol respectiv și nu ar servi drept instrumente pentru punerea în aplicare a unei politici de stat;
- acțiunile desfășurate de INAPORC ar fi finanțate prin intermediul resurselor colectate de la întreprinderile din domeniu;
- modalitățile de finanțare și procentajul/cantitatea cotizațiilor ar fi stabilite în cadrul INAPORC, fără nicio intervenție a statului;
- cotizațiile ar fi în mod obligatoriu utilizate pentru finanțarea măsurii, fără a exista vreo posibilitate de intervenție a statului.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Franța/Comisia

(Cauza T-479/11)

(2011/C 340/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, B. Beaupère-Manokha și J. Gstalter, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în totalitate a deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită Tribunalului anularea Deciziei C(2011) 4483 final a Comisiei Europene din 29 iunie 2011 privind ajutorul de stat nr. C 35/2008 acordat de Franța instituției publice cu caracter industrial și comercial „Institut Français du Pétrole”.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe o eroare de drept, în măsura în care Comisia nu ar fi dovedit corespunzător cerințelor legale existența unui ajutor de stat. Astfel, reclamanta consideră că, pentru a constata existența unui ajutor de stat, Comisia nu a respectat normele care guvernează proba în materie de ajutoare de stat, atât în ceea ce privește sarcina probei, cât și standardul de probațiune.
2. Al doilea motiv, împărțit în patru aspecte, se întemeiază pe erori de fapt și de drept, în măsura în care Comisia a reținut existența unei garanții implicite nelimitate în favoarea Institut Français du Pétrole. Reclamanta arată că:
 - din examinarea dreptului francez, nu se poate deduce existența unui principiu de garantare de către stat a datoriilor Institut Français du Pétrole;
 - faptul că procedurile de drept comun în materie de reorganizare și de faliment nu sunt aplicabile Institut Français du Pétrole nu ar însemna că creditorii unei astfel de instituții s-ar afla într-o situație mai favorabilă decât creditorii unei întreprinderi supuse dreptului comercial;
 - mecanismele care permit să se pună în discuție răspunderea statului nu pot fi asimilate unui mecanism de garantare nelimitată și
 - eventuala menținere a anumitor creanțe corespunzătoare obligațiilor de servicii publice ale Institut Français du Pétrole nu ar avea legătură cu statutul instituției.
3. Al treilea motiv, împărțit în două aspecte, se întemeiază pe încălcarea noțiunii de avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, în măsura în care:
 - Comisia ar fi concluzionat în mod eronat că existența unei garanții, presupunând că ar fi dovedită, ar crea un avantaj în favoarea Institut Français du Pétrole și
 - în subsidiar, Comisia ar fi încălcat noțiunea de avantaj atunci când a considerat că pretinsul avantaj de care ar beneficia Institut Français du Pétrole datorită garanției sale statutare a fost transferată filialelor sale de drept privat Axens și Prosernat.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Technion — Israel Institute of Technology și Technion Research & Development/Comisia

(Cauza T-480/11)

(2011/C 340/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Technion — Israel Institute of Technology (Haifa, Israel) și Technion Research & Development (Haifa) (reprezentanți: D. Grisay și D. Piccininno, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- primirea prezentei cereri de anulare formulată în temeiul articolului 263 din Tratatul privind Uniunea Europeană;
- declararea admisibilității acesteia și
- declararea acțiunii ca fiind întemeiată și, prin urmare,
 - declararea faptului că Comisia nu a realizat o examinare concretă și individuală a documentelor vizate de cererea de acces;
 - declararea faptului că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în aplicarea excepțiilor prevăzute de articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001;
 - declararea faptului că Comisia nu a respectat dreptul de acces parțial la documente în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001;
 - declararea faptului că Comisia a încălcat principiul proporționalității, care rezultă din lipsa unei evaluări comparative a excepțiilor invocate și a interesului public;
- pe acest temei, anularea deciziei din 30 iunie 2011 a Secretariatului general al Comisiei Europene;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa unei examinări concrete și individuale a documentelor vizate de cererea de acces și, așadar, o motivare insuficientă a deciziei atacate, în măsura în care Comisia s-ar fi referit la o categorie de documente (documente în cadrul unui audit) în locul unor informații concrete conținute în aceste documente.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în aplicarea excepțiilor prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 ⁽¹⁾:

— în măsura în care Comisia a considerat că divulgarea documentelor pentru care se solicită accesul ar afecta negativ desfășurarea auditurilor, de vreme ce (i) procedura de audit are ca scop unic verificarea faptului dacă costurile de execuție a unui contract sunt eligibile sau neeligibile și (ii) datele conținute în documentele solicitate au un caracter pur factiv;

— în măsura în care Comisia a considerat că divulgarea documentelor solicitate ar aduce atingere protecției vieții private și a integrității individului în condițiile în care reclamantele ar fi avut nevoie de aceste documente pentru a putea invoca în mod util drepturile lor în cadrul unei proceduri contradictorii de audit.

3. Al treilea motiv întemeiat pe o încălcare a dreptului de acces parțial la documentele solicitate în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001 prin refuzul de examina în mod concret și individual documentele pentru care se solicită accesul.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității care rezultă din lipsa unei evaluări comparative a excepțiilor invocate și a interesului public, în măsura în care ar fi de interes public să se permită verificarea modului în care Comisia își conduce procedurile de audit și să se lămurească contractanții cu privire la procedurile care trebuie instituite pentru a îndeplini cerințele formale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2011 — Telekomunikacja Polska/Comisia

(Cauza T-486/11)

(2011/C 340/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Telekomunikacja Polska SA (Varșovia, Republica Polonă) (reprezentanți: M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, avocați, C. Vajda, QC și A. Howard, barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea în întregime a Deciziei C(2011) 4378 final a Comisiei din 22 iunie 2011; cu titlu subsidiar
- anularea în întregime a articolul 2 din decizia atacată; sau cu titlu subsidiar

- reducerea în mod corespunzător a amenzii prevăzut în decizie; și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe
 - o eroare de drept și de raționament, întrucât Comisia nu a demonstrat niciun interes legitim pentru a iniția o investigare și pentru a adopta o decizie de constatare a unei încălcări în raport cu comportamentul istoric;
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv se invocă faptul că
 - articolul 2 din decizia atacată contravine articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului (numită în continuare „CEDO”) și/sau articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (numită în continuare „Carta”), întrucât o acuzație în materie penală este stabilită de un organ administrativ, și anume Comisia, iar nu de o instanță independentă care să îndeplinească garanțiile prevăzute la articolul 6;
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se invocă faptul că
 - articolul 2 este nul, întrucât Comisia nu a respectat dreptul la apărare al reclamantei în cursul procedurii administrative, prin faptul că nu și-a precizat poziția cu privire la circumstanțele agravante și atenuante în vederea calculării amenzii;
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv se solicită:
 - reducerea nivelului amenzii pentru motivul că Comisia a săvârșit o eroare în aprecierea gravității încălcării și că a încălcat principiul proporționalității atunci când a stabilit nivelul de bază al amenzii:
 - (a) neluarea în considerare a faptului că încălcarea a implicat diferite practici având durate și intensități diferite;
 - (b) erori de apreciere în constatarea faptului că încălcarea a avut un impact negativ real asupra concurenței și consumatorilor de pe piața relevantă.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv se solicită:
 - o reducere a nivelului amenzii pentru motivul că Comisia nu a luat în considerare în mod corespunzător și echitabil circumstanțele atenuante:
 - (a) Comisia nu a recunoscut măsurile compensatorii adoptate de reclamantă sub forma unor investiții substanțiale pentru a îmbunătăți infrastructurile în bandă largă în Polonia în beneficiul concurenților și al consumatorilor;
 - (b) Comisia nu a recunoscut încetarea voluntară a încălcării;
 - (c) Comisia nu a recunoscut oferta de angajamente propusă de reclamantă.

Acțiune introdusă la 9 septembrie 2011 — Banco Privado Português, S.A. — și Massa insolvente do Banco Privado Português/Comisia

(Cauza T-487/11)

(2011/C 340/57)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: Banco Privado Português, S. A. — em liquidação («BPP») și massa insolvente do Banco Privado Português, S. A. — em liquidação («masa falimentului») (Lisabona) (reprezentanți: C. Fernandez, F. Pereira Coutinho, M. Esperança Pina, T. Mafalda Santos, R. Leandro Vasconcelos și A. Kéri, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2011/346/UE a Comisiei din 20 iulie 2010 privind ajutorul de stat C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09) pus în aplicare de Portugalia sub forma unei garanții de stat în favoarea BPP (!).
- în caz contrar, în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care declară că ajutorul de stat care decurge din garanție este ilegal și incompatibil în perioada cuprinsă între 5 decembrie 2008 și 5 iunie 2009;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care dispune recuperarea presupusului ajutor, în temeiul articolelor 2-4 din aceasta;
- în caz contrar, în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care aceasta dispune recuperarea ajutorului pentru perioada cuprinsă între 5 decembrie 2008 și 5 iunie 2009;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe nemotivare:

- Comisia nu a explicat în ce măsură prestația garanției putea afecta schimburile dintre statele membre și, în consecință, denatura concurența. Metoda de calcul al cuantumului presupusului ajutor nu este explicată. Comisia nu a prezentat nicio motivare, sau cel puțin nicio motivare clară, și există o contradicție iremediabilă în legătură cu durata presupusului ajutor și, prin urmare, cu calculul cuantumului respectiv.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE:

— Comisia nu a ținut seama de faptul că garanția de stat acordată BPP se justifică în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE, care se referă la ajutoarele destinate „să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru”.

3. Al treilea motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a faptelor și pe încălcarea, în consecință, a articolului 107 alineatul (1) TFUE:

— Comisia a realizat o calificare juridică eronată a faptelor și nu a luat în considerare, în particular, faptul că BPP nu se mai afla în activitate și că obiectul garanției era exclusiv acela de a acorda finanțarea necesară pentru a acoperi elementele pasivului anterioare datei acordării garanției. Garanția acordată nu a acordat niciun avantaj BPP, nu a afectat schimburile dintre statele membre, nu a denaturat concurența și nici nu putea să producă aceste efecte, astfel încât nu poate fi considerată incompatibilă cu piața internă.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (2) TFUE:

— Decizia atacată a dispus recuperarea presupusului ajutor, care nu este incompatibil cu piața internă, din motive pur procedurale. Metoda utilizată pentru calcularea cuantumului care trebuia recuperat nu a respectat principiile stabilite în liniile directoare ale Comisiei.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări:

— Comisia a impus o condiție excesivă și lipsită de temei juridic, și anume obligația Republicii Portugheze de a notifica prelungirea garanției în aceleași termene ca și pentru notificările oficiale ale ajutoarelor noi.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime:

— Decizia atacată încalcă principiile securității juridice și protecției încrederii legitime în măsura în care dispune recuperarea presupusului ajutor.

7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la un tratament echitabil:

— Decizia atacată încalcă dreptul la un tratament echitabil în măsura în care prezentul caz a primit un tratament diferit de cel acordat în situații similare.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2011 — Regatul Unit/BCE

(Cauza T-496/11)

(2011/C 340/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: K. Beal, barrister și S. Ossowski, Treasury Solicitor)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Anularea Cadrului politicii de monitorizare a Eurosistemului (Eurosystem Oversight Policy Framework) al Băncii Centrale Europene („BCE”) din 5 iulie 2011 ⁽¹⁾, în măsura în care prin acesta se instituie o politică privind stabilirea sediului aplicabilă sistemelor de compensare prin contrapartide centrale (denumite în continuare „CPC”) stabilite în state membre care nu fac parte din Eurosistem.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe lipsa oricărei competențe a BCE de a publica actul atacat, sau, în subsidiar, lipsa competenței BCE de a publica actul menționat în lipsa unui instrument legislativ, precum un regulament, adoptat fie de Consiliu, fie, alternativ, de însăși Banca Centrală Europeană.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, fie *de iure*, fie *de facto*, actul atacat impune o obligație referitoare la stabilirea sediului în ceea ce privește sistemele de compensare prin contrapartide centrale care intenționează să efectueze operațiuni de compensare sau de decontare în moneda euro și ale căror tranzacții zilnice depășesc un anumit volum. Actul atacat încalcă articolul 48, articolul 56 și/sau articolul 63 TFUE, sau toate aceste articole, întrucât:
 - (a) CPC stabilite în statele membre care nu fac parte din zona euro, precum Regatul Unit, vor fi obligate să își transfere centrele de administrare și de control în state membre care sunt membre ale Eurosistemului. Aceste CPC vor fi de asemenea obligate să se reconstituie ca persoane juridice recunoscute de dreptul național al altui stat membru;
 - (b) în cazul în care astfel de CPC nu își transferă sediile conform cerințelor, accesul lor la piețele financiare în statele membre din cadrul Eurosistemului fie nu va fi acordat în aceleași condiții ca cele aplicabile CPC stabilite pe teritoriul statelor respective, fie va fi împiedicat în totalitate;

⁽¹⁾ JO 2011, L 159, p. 95.

- (c) asemenea CPC nerezidente nu vor avea dreptul să beneficieze în aceleași condiții, sau în niciun mod, de facilitățile oferite de BCE sau de băncile centrale naționale (denumite în continuare „BCN”) din cadrul Eurosistemului;
- (d) în consecință, capacitatea unor astfel de CPC de a oferi clienților din Uniune servicii de compensare sau de decontare în moneda euro va fi restricționată sau chiar interzisă în totalitate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că actul atacat încalcă articolul 101 și/sau articolul 102 TFUE coroborat cu articolul 106 TFUE și cu articolul 13 TUE, întrucât:
- (a) impune efectiv ca toate operațiunile de compensare care au loc în moneda euro și care depășesc un anumit nivel să fie efectuate de CPC stabilite într-un stat membru din zona euro;
- (b) dispune efectiv ca BCN din zona euro să nu furnizeze lichidități în moneda euro către CPC stabilite în state membre care nu fac parte din zona euro, în cazul în care acestea depășesc pragurile stabilite prin decizie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că cerința impusă CPC stabilite în state membre care nu fac parte din zona euro, de a adopta o personalitate juridică și un sediu diferite, constituie o discriminare directă sau indirectă pe motiv de naționalitate. Aceasta încalcă de asemenea principiul general al egalității de tratament din dreptul Uniunii Europene, întrucât CPC stabilite în state membre diferite sunt supuse unui tratament diferențiat, fără nicio justificare obiectivă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, fără să își asume sarcina de a demonstra că asemenea restricții nu sunt justificate de un interes public (sarcina de a dovedi necesitatea unei derogări, în cazul în care intenționează să o aplice, revenind BCE), Regatul Unit susține că nicio justificare invocată de BCE, întemeiată pe ordinea publică, nu ar satisface cerința proporționalității, întrucât sunt disponibile măsuri mai puțin restrictive pentru a asigura controlul asupra instituțiilor financiare care sunt stabilite în Uniune, însă în afara zonei euro.

Ațiune introdusă la 26 septembrie 2011 — Sanofi Pasteur MSD/OAPI — Mundipharma (Reprezentarea unor seceri încrucișate)

(Cauza T-502/11)

(2011/C 340/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanofi Pasteur MSD SNC (Lyon, Franța) (reprezentanți: T. de Haan și P. Péters, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mundipharma AG (Basel, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 iulie 2011 în cazul R 1904/2010-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentată de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5 — Cererea de înregistrare nr. 5164561 a unei mărci comunitare.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: cererea de înregistrare în Franța nr. 94500834 a unei mărci figurative reprezentate de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5; cererea de înregistrare internațională nr. 620636 a mărcii figurative reprezentate de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5; cererea de înregistrare internațională nr. 627401 a mărcii figurative reprezentate de seceri încrucișate pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 76 și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului în măsura în care camera de recurs a considerat în mod eronat că motivul întemeiat pe caracterul puternic distinctiv al mărcilor anterioare nu a mai fost invocat în procedura căii de atac și nu a apreciat în mod corect riscul de confuzie.

⁽¹⁾ Pus la dispoziția publicului prin publicare pe pagina internet a BCE, la 5 iulie 2011.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2011 — Paul Hartmann AG/OAPI — ProtecSom (DIGNITUDE)**(Cauza T-504/11)**

(2011/C 340/60)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Paul Hartmann AG (Heidenheim an der Brenz, Germania) (reprezentant: N. Aicher, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ProtecSom SAS (Valognes, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 iulie 2011 în cauza R 1197/2010-4; și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „DIGNITUDE” pentru produse din clasele 5, 24 și 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7506025

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „Dignity” înregistrată cu nr. 7436603 pentru produse din clasa 5, marca verbală germană „Dignity” înregistrată cu nr. 302008076849.5/05 pentru produse din clasele 5 și 10

Decizia diviziei de opoziție: respinge în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a apreciat în mod eronat riscul de confuzie, în special asemănarea semnelor.

Acțiune introdusă la 28 septembrie 2011 — Makhoul/Consiliul**(Cauza T-509/11)**

(2011/C 340/61)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Mohammad Makhoul (Damasc, Siria) (reprezentant: C. Rygaert și G. Karouni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei de punere în aplicare 2011/488/PESC a Consiliului din 1 august 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/273/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în măsura în care îl privește pe domnul Mohammad (zis Mohammed) Makhoul;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive care sunt în esență identice sau similare cu cele invocate în cauza T-383/11, Makhoul/Consiliul ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011, p. 30.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2011 — Franța/Comisia**(Cauza T-511/11)**

(2011/C 340/62)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter și J. Rossi, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea introductivă, reclamanta solicită Tribunalului anularea Deciziei nr. C(2011) 4973 final a Comisiei Europene din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat nr. C 46/2003 referitor la cotizațiile în favoarea Association nationale interprofessionnelle du bétail et des viandes (Interbev). Comisia a considerat că respectivele cotizații voluntare devenite obligatorii, colectate de Interbev, constituie un ajutor de stat compatibil cu piața internă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive, dintre care primul este în esență identic sau similar cu cel invocat în cauza T-478/11, Franța/Comisia.

Al doilea motiv se întemeiază pe o încălcare de către Comisie a obligației sale de a respecta un termen rezonabil în desfășurarea procedurii administrative.

**Ordonanța Tribunalului din 19 septembrie 2011 —
Lituania/Comisia****(Cauza T-368/07) ⁽¹⁾**

(2011/C 340/63)

Limba de procedură: lituaniana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 septembrie 2011 — Fouwels și alții/Comisia

(Cauza F-8/05 REV)

(Funcție publică — Procedură — Cerere de revizuire — Articolul 119 din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Decizie a Tribunalului — Cerere de revizuire privind o ordonanță de radiere ca urmare a unei desistări — Autoritate de lucru judecat — Inexistență — Inadmisibilitate ridicată din oficiu)

(2011/C 340/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Martine Fouwels și alții (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și J. Herrmann, agenți)

Obiectul

Ațiune în revizuire introdusă de reclamanți împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 16 septembrie 2010, în cauzele conexe F-8/05 și F-10/05

Dispozitivul

1. Respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă.
2. Obligă revizuenții să plătească Comisiei Europene cheltuielile de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, intervenient în procedura de revizuire, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 26 septembrie 2011 — Abad-Villanueva și alții/Comisia

(Cauza F-23/06) ⁽¹⁾

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Articolul 5 alineatul (2), din anexa XIII la statut — Concursuri interne de trecere într-o altă categorie publicate anterior datei de 1 mai 2004 — Candidați înscriși pe listele de rezervă anterior datei de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Menținerea factorului de multiplicare — Pierderea punctelor de promovare]

(2011/C 340/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Roberto Abad-Villanueva și alții (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial T. Bontinck și J. Feld, avocați, ulterior T. Bontinck și S. Woog, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Arpio Santacruz și M. Simm, ulterior M. Bauer, J. Monteiro și K. Zieleškievycz, agenți)

Obiectul

Anularea deciziilor prin care se notifică reclamanților trecerea într-o altă categorie, în măsura în care acestea prevăd încadrarea într-un grad inferior celui care ar rezulta din aplicarea dispozițiilor statutului, mențin coeficientul de multiplicare și anulează punctele de promovare ale reclamanților

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, în calitate de intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006, p. 32.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 26 septembrie 2011 — Arnaldos Rosauro și alții/Comisia**(Cauza F-29/06) ⁽¹⁾**

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Articolul 5 alineatul (2) din anexa III la statut — Concursuri interne de trecere într-o altă categorie publicate înainte de 1 mai 2004 — Candidați înscriși pe listele de rezervă înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Aplicarea unui factor de multiplicare subunitar — Pierderea punctelor de promovare]

(2011/C 340/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Andres Arnaldos Rosauro și alții (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial S. Rodrigues și A. Jaume, ulterior S. Rodrigues, și, în final, S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul

Anularea deciziilor Comisiei de numire a reclamanților, funcționari din categoria C și laureați ai unui concurs intern de trecere într-o altă categorie, în gradele B*3/B*4, de menținere a remunerațiilor acestora la nivelul anterior schimbării categoriei ca urmare a aplicării unui coeficient de multiplicare și de revocare a punctelor de promovare ale acestora

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 121, 20.5.2006, p. 19.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 26 septembrie 2011 — Pino/Comisia**(Cauza F-31/06) ⁽¹⁾**

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Articolul 5 alineatul (2) din anexa III la statut — Concurs intern de trecere într-o altă categorie publicat înainte de 1 mai 2004 — Candidat înscris pe lista de rezervă înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Aplicarea unui factor de multiplicare subunitar — Pierderea punctelor de promovare]

(2011/C 340/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marco Pino (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Arpio Santacruz și M. Simm, ulterior M. Bauer, J. Monteiro și K. Zieleškievicz, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei de numire a reclamantului, funcționar din categoria B și laureat al unui concurs intern de trecere într-o altă categorie, în funcția de administrator, în măsura în care prin aceasta se stabilește încadrarea reclamantului în temeiul anexei XIII la statut, se menține aplicarea la remunerațiile acestuia a unui factor de multiplicare și se revocă punctele sale de promovare

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, în calitate de intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 131, 3.6.2006, p. 50.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 20 septembrie 2011 — De Buggenoms și alții/Comisia**(Cauza F-45/06 REV)**

(Funcție publică — Procedură — Cerere de revizuire — Articolul 119 din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Decizie a Tribunalului — Cerere de revizuire privind o ordonanță de radiere ca urmare a unei desistări — Autoritate de lucru judecat — Inexistență — Inadmisibilitate ridicată din oficiu)

(2011/C 340/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Sandrine De Buggenoms și alții (Hoeilaart, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și J. Herrmann, agenți)

Obiectul

Acțiune în revizuire introdusă de reclamant împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 16 septembrie 2010, în cauza F-45/06.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă.
2. Obligă revizuenții să plătească Comisiei Europene cheltuielile de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, intervenient în procedura de revizuire, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 septembrie 2011 — Saintraint/Comisia

(Cauza F-103/06 REV)

(Funcție publică — Procedură — Cerere de revizuire — Articolul 119 din Regulamentul de procedură al Tribunalului — Decizie a Tribunalului — Cerere de revizuire privind o ordonanță de radiere ca urmare a unei desistări — Autoritate de lucru judecat — Inexistență — Inadmisibilitate ridicată din oficiu)

(2011/C 340/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Antoine Saintraint (La Paz, Bolivia) (reprezentanți: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și J. Herrmann, agenți)

Obiectul

Acțiune în revizuire introdusă de reclamant împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 16 septembrie 2010, în cauza F-103/06.

Dispozitivul

1. Respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă.
2. Obligă revizuentul să plătească Comisiei Europene cheltuielile de judecată.

3. Consiliul Uniunii Europene, intervenient în procedura de revizuire, suportă propriile cheltuieli de judecată.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 29 septembrie 2011 — Angé Serrano/Parlamentul European

(Cauza F-9/7) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Trecere la o altă categorie sub imperiul vechiului statut — Norme tranzitorii de încadrare în grad la 1 mai 2004 — Decizia biroului Parlamentului European din 13 februarie 2006 — Reîncadrare pe baza salariului funcționarilor care beneficiază de o indemnizație compensatorie — Factorul de multiplicare aplicabil — Pierderea punctelor de promovare — Cerere de despăgubire)

(2011/C 340/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Pilar Angé Serrano (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: inițial C. Burgos și K. Zejdová, ulterior L. G. Knudsen și K. Zejdová, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Simm și I. Šulce, ulterior K. Zieleśkiewicz, M. Bauer și J. Monteiro, agenți)

Obiectul

Anulare a deciziei Parlamentului European privind reîncadrarea în gradul B*6, treapta a 8-a, a reclamantei care era înscrisă pe lista de rezervă a unui concurs intern de trecere într-o altă categorie anterior intrării în vigoare a noului Statut al funcționarilor, în temeiul dispozițiilor mai puțin favorabile ale acestuia — Cerere de daune interese

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 24.3.2007, p. 31.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Whitehead/Banca Centrală Europeană

(Cauza F-98/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Personalul BCE — Exercițiul de revizuire anuală a salariilor și a primelor — Exercițiul 2008 — Exercițiul anual de evaluare — Criterii de apreciere — Consultarea comitetului de personal — Luarea în considerare a concediilor medicale — Stabilirea obiectivelor)

(2011/C 340/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sarah Whitehead (Frankfurt am Main, Germania)
(reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: inițial F. Feyerbacher și G. Nuvoli, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat, ulterior E. Carlini și G. Nuvoli, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Mai întâi, cererea reclamantei de anulare a deciziei BCE prin care i se acordă o creștere salarială de două puncte în cadrul Annual salary and Bonus Review pentru anul 2008, precum și rambursarea diferenței dintre creșterea salarială primită și cea la care pretinde că are dreptul. În continuare, cererea având ca obiect repararea prejudiciului moral suferit

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Doamna Whitehead suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de Banca Centrală Europeană.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010, p. 82.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 13 septembrie 2011 — AA/Comisia

(Cauza F-101/09) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Numire — Agenți temporari numiți funcționari — Încadrare în grad — Executare a hotărârilor judecătorești — Pierderea unei șanse)

(2011/C 340/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: AA (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați, ulterior K. Van Maldegem, C. Mereu și M. Velardo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

O cerere de anulare a deciziei de încadrare a reclamantului în gradul AD6 treapta 2 și de obligare a pârâtei la repararea prejudiciului cauzat reclamantului

Dispozitivul

1. Obligă Comisia Europeană să plătească reclamantului, pentru repararea prejudiciului material anterior pronunțării prezentei hotărâri, o sumă egală cu diferența dintre, pe de o parte, remunerația netă fără asigurări sociale și impozite la care ar fi avut dreptul dacă ar fi fost încadrat în gradul intermediar A*6 la 1 august 2004 și dacă, ulterior, cariera sa s-ar fi desfășurat conform cu avansarea în treaptă prevăzută de Statutul funcționarilor Uniunii Europene și cu durata medie corespunzătoare fiecărui grad al unui funcționar, astfel cum rezultă din anexa I litera (b) din statut, și, pe de altă parte, remunerația netă fără asigurări sociale și impozite pe care a încasat-o reclamantul între 1 august 2004 și data pronunțării prezentei hotărâri, inițial, în calitatea sa de funcționar național și, ulterior, începând cu 15 martie 2009, în calitatea sa de funcționar al Uniunii Europene, diferență la care se aplică un coeficient de 0,8.
2. Obligă Comisia Europeană să plătească reclamantului suma de 120 000 de euro pentru repararea prejudiciului material ulterior pronunțării prezentei hotărâri.
3. Obligă Comisia Europeană să plătească reclamantului valoarea sumelor deja scadente, datorate în executarea prezentei hotărâri, majorate cu dobânzi de întârziere calculate de la data la care erau scadente sumele respective, iar dacă aceste date sunt anterioare zilei de 15 martie 2009, începând cu această ultimă zi. Dobânzile se vor calcula, până la ziua plății efective, la rata stabilită de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, aplicabilă în perioada respectivă, majorată cu 2 puncte.
4. Obligă Comisia Europeană să plătească reclamantului suma de 2 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral.
5. Respinge în rest acțiunea.
6. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și două treimi din cheltuielile de judecată ale reclamantului.
7. Reclamantul suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 13.3.10, p. 52.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — De Nicola/BEI**(Cauza F-13/10) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Personalul Băncii Europene de Investiții — Evaluare — Promovare — Acțiune în despăgubire — Admisibilitate)****(2011/C 340/73)***Limba de procedură: italiana***Părțile***Reclamant:* Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)*Pârâtă:* Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: T. Gilliams și F. Martin, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)**Obiectul**

Pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei Comitetului de recurs prin care se respinge recursul reclamantului privind evaluarea activității sale pentru anul 2008, precum și a raportului de evaluare pentru 2008. Pe de altă parte, o cerere de obligare a BEI la repararea prejudiciului moral și material cauzat reclamantului

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul De Nicola suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Banca Europeană de Investiții.
3. Banca Europeană de Investiții suportă jumătate din cheltuielile sale de judecată.

⁽¹⁾ JO C 134, 22.5.2010, p. 53.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 13 septembrie 2011 — Behnke/Comisia**(Cauza F-68/10) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Funcționari — Exercițiul de evaluare și de promovare 2009 — Motivarea avizului paritar de evaluare și de promovare — Eroare vădită de apreciere)****(2011/C 340/74)***Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Thorsten Behnke (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și C. Berardis-Kayser, agenți)**Obiectul cauzei**

Cerere de anulare a deciziei de a clasifica reclamantul în grupa de merit II și de a atribui acestuia cinci puncte de promovare pe baza raportului asupra evoluția carierei întocmit în privința sa pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2008.

Dispozitivul hotărârii

1. Respinge acțiunea.
2. Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o pătrime din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Behnke.
3. Domnul Behnke suportă trei pătrimi din propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 288, 23.10.10, p. 74.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 septembrie 2011 — Van Soest/Comisia**(Cauza F-117/10) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Recrutare — Concurs — Condiții de admitere — Diplomă necesară — Noțiunea de diplomă care atestă încheierea unui nivel de învățământ secundar și care permite accesul la învățământul superior — Decizii ale juriului de concurs — Natura controlului exercitat de Autoritatea împuternicită să facă numiri)****(2011/C 340/75)***Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Barry Van Soest (Etterbeek, Belgia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers, agenți)**Obiectul**

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care s-a încetat procedura de recrutare a reclamantului, candidat care a reușit la concurs și a fost inclus pe lista de rezervă, ca urmare a faptului că nu deținea o diplomă de învățământ secundar care permite accesul la studii superioare

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Comisia Europeană la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de domnul Van Soest.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011, p. 66.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — Pereira Sequeira/Comisia**(Cauza F-65/06) ⁽¹⁾**

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Concurs intern publicat înainte de 1 mai 2004 — Agenți temporar înscris pe lista candidaților eligibili înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Articolul 5 alineatul (4) și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Indemnizație de secretariat — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată]

(2011/C 340/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Rosa Maria Pereira Sequeira (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial T. Bontinck și J. Feld, avocați, ulterior T. Bontinck și S. Woog, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei AIPN notificate reclamantei la 19 septembrie 2005, prin care aceasta din urmă, agent temporar care a reușit la concursul intern COM/PC/04, a fost numită funcționar cu încadrarea în gradul C*1, în temeiul dispozițiilor anexei XIII la statut

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 165, 15.7.2006, p. 36.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — Kyriazi/Comisia**(Cauza F-66/06) ⁽¹⁾**

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Concurs intern publicat înainte de 1 mai 2004 — Agent temporar înscris pe lista candidaților eligibili înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Articolul 5 alineatul (4) și articolul 12 alineatul (3) din anexa XIII la statut — Indemnizație de secretariat — Acțiune, în parte, vădit inadmisibilă și, în parte, vădit nefondată]

(2011/C 340/77)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Kalliopi Kyriazi (Clabecq, Belgia) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Berardis-Kayser și K. Herrmann, ulterior K. Herrmann și iH. Krämer, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Arpio Santacruz și I. Șulce, agenți, ulterior M. Bauer, J. Monteiro și K. Zieleškievicz, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei din 12 septembrie 2005 de numire a reclamantei ca funcționar aflat în perioada de probă cu încadrarea în gradul C*1 treapta 2, precum și anularea tuturor actelor succesive și/sau referitoare la aceasta, precum decizia de eliminare și de neacordare a indemnizației de secretariat ca urmare a numirii în funcție

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Doamna Kyriazi și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 178, 29.7.06, p. 43

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Lübking și alții/Comisia**(Cauza F-105/06) ⁽¹⁾**

[Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2005 — Noua structură a carierelor — Prelungirea cariere prin introducerea unor grade noi fără echivalent în vechiul statut — Aplicarea articolului 45 din statut, a anexei XIII la statut, precum și a DGA aplicabile începând cu 2005 — Principiul egalității de tratament — Efect retroactiv al deciziilor de promovare la o dată anterioară datei de 1 mai 2004 — Măsuri tranzitorii — Acțiune vădit inadmisibilă sau vădit nefondată]

(2011/C 340/78)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Johannes Lübking și alții (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: B. Cortese și C. Cortese, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Simm și B. Driessen, ulterior M. Bauer, J. Monteiro și K. Zieleškievicz, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei publicate în *Informations administratives* (Informații administrative) nr. 85 2005 din 23 noiembrie 2005, în măsura în care a prevăzut promovarea reclamanților la gradul A*9, iar nu la gradul A*10, în cadrul exercițiului de promovare 2005

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Atât reclamanții, cât și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, în calitate de intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 281, 18.11.2006, p. 45.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — Prieto/Parlamentul European

(Cauza F-42/07) (¹)

[Funcție publică — Funcționari — Numire — Concurs intern publicat înainte de 1 mai 2004 — Agent temporar înscris pe lista candidaților eligibili înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Articolul 5 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (1) din anexa XIII la statut — Indemnizație de secretariat — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată]

(2011/C 340/79)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Antonio Prieto (Bousval, Belgia) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: inițial C. Burgos și K. Zejdová, ulterior K. Zejdová și N. B. Rasmussen, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei din 9 iunie 2006 de numire a reclamantului, care era la momentul respectiv agent temporar cu gradul AST 3 și care a reușit la concursul intern C/348 pentru cariera C5-4, ca funcționar aflat în perioada de probă cu încadrarea în gradul AST 2, treapta 3

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea formulată de domnul Prieto.

2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 140, 23.6.2007, p. 47.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Brown și Volpato/Comisia

(Cauza F-75/07) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Noua structură a carierelor — Prolungire a carierei prin introducerea de noi grade care nu au echivalent în vechiul statut — Aplicarea articolului 45 din statut, a anexei XIII la statut, precum și a DGA aplicabile începând din 2005 — Principiul egalității de tratament — Efect retroactiv al deciziilor de promovare de la o dată anterioară datei de 1 mai 2004 — Măsuri tranzitorii — Acțiune vădit nefondată sau vădit inadmisibilă)

(2011/C 340/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Colin Brown (Bruxelles, Belgia) și Alberto Volpato (Moscova, Rusia) (reprezentanți: B. Cortese și C. Cortese, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Arpio Santacruz și I. Șulce, ulterior M. Bauer, J. Monteiro și K. Zieleškievycz, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei publicate în *Informații administrative* (Informations administratives) nr. 55 2006 din 17 noiembrie 2006 întrucât i-a promovat pe reclamanți la gradul A*9, și nu la gradul A*10, în cadrul exercițiului de promovare 2006

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnii Brown și Volpato și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 235, 6.10.2007, p. 30.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Dittert/Comisia**(Cauza F-82/07) ⁽¹⁾**

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Noua structură a carierelor — Prelungire a carierei prin introducerea de noi grade care nu au echivalent în vechiul statut — Aplicarea articolului 45 din statut, a anexei XIII la statut, precum și a DGA aplicabile începând din 2005 — Principiul egalității de tratament — Efect retroactiv al deciziilor de promovare de la o dată anterioară datei de 1 mai 2004 — Măsuri tranzitorii — Acțiune vădit nefondată sau vădit inadmisibilă)

(2011/C 340/81)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Daniel Dittert (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: B. Cortese și C. Cortese, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Berscheid și K. Herrmann, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Arpio Santacruz și I. Šulce, ulterior M. Bauer, J. Monteiro și K. Zieleskiewicz, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei Comisiei din 23 aprilie 2007 de a-l promova pe reclamant la gradul AD 9, iar nu la gradul AD 10

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul Dittert și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.
3. Consiliul Uniunii Europene, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007, p. 32.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — M/EMA**(Cauza F-6/11) ⁽¹⁾**

(Funcție publică — Acțiune în despăgubire — Acțiune vădit inadmisibilă)

(2011/C 340/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: M (Broxbourne, Regatul Unit) (reprezentanți: C. Thomann, barrister, și I. Khawaja, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (reprezentanți: V. Salvatore și N. Rampal Olmedo, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubire având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit ca urmare a unui accident produs la locul de muncă care ar fi fost cauzat de încălcarea de către Agenție a obligațiilor care îi revin, în temeiul reglementării europene și britanice, în materie de protecție a securității și a sănătății salariaților la locul de muncă

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
2. Domnul M suportă în totalitate cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 148, 5.6.2010, p. 37.

Acțiune introdusă la 1 august 2011 — ZZ/Consiliul**(Cauza F-77/11)**

(2011/C 340/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei adoptate în executarea Hotărârii în cauza F-53/08, prin care se respinge candidatura reclamantului pentru promovarea la gradul AST 7 în cadrul exercițiului de promovare 2007, precum și o cerere de reparare a prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 1 octombrie 2010 a directorului general al DGA Personal și Administrație a Consiliului Uniunii Europene, adoptată în executarea Hotărârii din 5 mai 2010 în cauza F-53/08, prin care se respinge candidatura reclamantului pentru promovarea la gradul AST 7 în cadrul exercițiului de promovare 2007;
- obligarea Consiliului la despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul moral și material suferit;
- obligarea Consiliului la plata de daune interese de întârziere și compensatorii de 6,75 % pentru prejudiciul moral și material suferit;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 august 2011 — ZZ/AESA**(Cauza F-81/11)**

(2011/C 340/84)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: B.-H. Vincent, avocat)*Pârâtă:* Agenția Europeană de Siguranță a Aviației**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de reîncadrare a reclamantului într-un post nemanagerial în interesul serviciului, în urma unui raport de evaluare defavorabil, precum și cerere de plată către acesta a unei sume în temeiul daunelor pretins suferite

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Directorului executiv din 17 decembrie 2010 privind reîncadrarea reclamantului într-„un post nemanagerial în interesul serviciului”, în urma unui raport de evaluare a managementului defavorabil;
- obligarea AESA la plata către reclamant a unei sume stabilite *ex aequo et bono* la 350 000,00 euro, drept reparare a prejudiciului moral și profesional al acestuia, sumă care trebuie majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală, începând de la data la care aceasta devine exigibilă;
- obligarea AESA la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 august 2011 — ZZ și alții/Parlamentul European**(Cauza F-82/11)**

(2011/C 340/85)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ și alții (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Obiectul și descrierea litigiului**

Cerere de constatare a nelegalității alegerilor comitetului pentru personal al Parlamentului și abținerea Parlamentului European de a interveni împotriva diferitelor nelegalități care au afectat procesul electoral.

Concluziile reclamantilor

- Constatarea nelegalității alegerilor comitetului pentru personal al Parlamentului European care s-au derulat în perioada 27 octombrie — 24 noiembrie 2010;
- constatarea nelegalității abținerii Parlamentului European de a interveni împotriva diferitelor nereguli care au afectat procesul electoral;
- anularea deciziei implicite din 20 mai 2011 a Secretarului general al Parlamentului de respingere a reclamației din 20 ianuarie 2011 formulată de reclamanți având ca obiect anularea rezultatelor alegerilor comitetului pentru personal proclamate la 19 noiembrie 2010, precum și a rezultatelor publicate la 23 și 24 noiembrie și 10 decembrie 2010, precum și organizarea de noi alegeri sau cel puțin a unui al doilea tur de scrutin;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 26 august 2011 — ZZ/Comisia**(Cauza F-83/11)**

(2011/C 340/86)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei adoptate de președintele juriului concursului EPSO/AST/112/10 — Asistenți (AST 3) prin care reclamanta nu a fost admisă la probele de evaluare

Concluziile reclamantului

- Cu titlu principal:
- anularea deciziei adoptate la 17 mai 2011 prin care se refuză reclamantei dreptul de a participa de probele de evaluare în cadrul concursului EPSO/AST/112/10 — Asistenți de gradul AST 3;
- în consecință, să declare că reclamanta trebuie reintegrată în procedura de recrutare instituită de concursul menționat, dacă este cazul prin organizarea unor noi probe de evaluare.

- cu titlu subsidiar, în cazul în care nu se admite cererea principală, *quod non*, obligarea părții la plata unei sume stabilite provizoriu și *ex aequo et bono* la 20 000 de euro, ca reparație a prejudiciului material, majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală de la data hotărârii care urmează a fi pronunțată;
- în orice caz, obligarea părții la plata unei sume stabilite provizoriu și *ex aequo et bono* la 20 000 de euro, ca reparație a prejudiciului moral, majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală de la data hotărârii care urmează a fi pronunțată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 29 august 2011 — ZZ și alții/Curtea de Justiție

(Cauza F-84/11)

(2011/C 340/87)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezențanți: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Curții de Justiție de respingere a cererii reclamanților de acordare a indemnizației pentru serviciu continuu sau în schimburi, prevăzută la articolul 1 din Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 300/1976 al Consiliului din 9 februarie 1976, de stabilire a categoriilor de beneficiari care au dreptul la indemnizații pentru muncă neîntreruptă sau în schimburi, a condițiilor de acordare și a cuantumului acestor indemnizații (JO L 38, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 190) și cerere de daune-interese

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziei AIPN din 17 mai 2011 de respingere a reclamației reclamanților din 17 ianuarie 2011 prin care s-a solicitat, pe de o parte, acordarea unei indemnizații de serviciu în schimburi, prevăzută la articolul 1 din Regulamentul nr. 300/76 al Consiliului din 11 decembrie 2006, modificat în ultimul rând prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1873/2006 al Consiliului din 11 decembrie 2006, și, pe de altă parte, acordarea unei despăgubiri pentru daunele produse ca urmare a lipsei răspunsului AIPN la prima și noua lor cerere adresată în termenul prevăzut de statut și a neindicării căilor de atac în răspunsul care cuprinde refuzul explicit al acestora, care a determinat pierderea șansei de a obține câștig de cauză în justiție;

- obligarea Curții de Justiție la plata către fiecare reclamant a unei sume de 10 700,76 euro, cu titlu de reparație a prejudiciului material și moral suferit de aceștia, precum și a unei sume de 3 000 de euro, cu titlu de prejudiciu moral;

- obligarea Curții de Justiție la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 29 august 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-85/11)

(2011/C 340/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de a nu îl promova pe reclamant la gradul AST 5 începând cu 1 martie 2009 în cadrul exercițiului de promovare 2009

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei de a nu îl promova pe reclamant la gradul AST 5 începând cu 1 martie 2009 în cadrul exercițiului de promovare 2009;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2011 — ZZ/Comitetul Regiunilor

(Cauza F-86/11)

(2011/C 340/89)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Comitetul Regiunilor

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei prin care se refuză recunoașterea originii profesionale a invalidității de care ar suferi reclamantul, în sensul articolului 78 alineatul (5) din statut

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Biroului Comitetului Regiunilor din 10 septembrie 2010 în măsura în care acesta, confirmând concluziile comisiei pentru invaliditate, refuză recunoașterea originii profesionale a invalidității de care suferă reclamantul, în sensul articolului 78 alineatul (5) din statut;
- în măsura necesară, anularea deciziei Comitetului Regiunilor din 20 mai 2011, notificată la 1 iunie 2011, prin care este respinsă reclamația reclamantului;

- obligarea Comitetului Regiunilor la plata unei indemnizații de 10 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral;
 - obligarea Comitetului Regiunilor la rambursarea tuturor cheltuielilor reclamantului legate de procedura de invaliditate de la inițierea acesteia, inclusiv a cheltuielilor legate de reclamație;
 - obligarea Comitetului Regiunilor la plata cheltuielilor de judecată.
-

2011/C 340/79	Cauza F-42/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — Prieto/Parlamentul European [Funcție publică — Funcționari — Numire — Concurs intern publicat înainte de 1 mai 2004 — Agent temporar înscris pe lista candidaților eligibili înainte de 1 mai 2006 — Încadrare în grad — Articolul 5 alineatul (4) și articolul 13 alineatul (1) din anexa XIII la statut — Indemnizație de secretariat — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată] 39	39
2011/C 340/80	Cauza F-75/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Brown și Volpato/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Noua structură a carierelor — Prelungire a carierei prin introducerea de noi grade care nu au echivalent în vechiul statut — Aplicarea articolului 45 din statut, a anexei XIII la statut, precum și a DGA aplicabile începând din 2005 — Principiul egalității de tratament — Efect retroactiv al deciziilor de promovare de la o dată anterioară datei de 1 mai 2004 — Măsuri tranzitorii — Acțiune vădit nefondată sau vădit inadmisibilă) 39	39
2011/C 340/81	Cauza F-82/07: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 27 septembrie 2011 — Dittert/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2006 — Noua structură a carierelor — Prelungire a carierei prin introducerea de noi grade care nu au echivalent în vechiul statut — Aplicarea articolului 45 din statut, a anexei XIII la statut, precum și a DGA aplicabile începând din 2005 — Principiul egalității de tratament — Efect retroactiv al deciziilor de promovare de la o dată anterioară datei de 1 mai 2004 — Măsuri tranzitorii — Acțiune vădit nefondată sau vădit inadmisibilă) 40	40
2011/C 340/82	Cauza F-6/11: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 28 septembrie 2011 — M/EMA (Funcție publică — Acțiune în despăgubire — Acțiune vădit inadmisibilă) 40	40
2011/C 340/83	Cauza F-77/11: Acțiune introdusă la 1 august 2011 — ZZ/Consiliul 40	40
2011/C 340/84	Cauza F-81/11: Acțiune introdusă la 8 august 2011 — ZZ/AESA 41	41
2011/C 340/85	Cauza F-82/11: Acțiune introdusă la 17 august 2011 — ZZ și alții/Parlamentul European 41	41
2011/C 340/86	Cauza F-83/11: Acțiune introdusă la 26 august 2011 — ZZ/Comisia 41	41
2011/C 340/87	Cauza F-84/11: Acțiune introdusă la 29 august 2011 — ZZ și alții/Curtea de Justiție 42	42
2011/C 340/88	Cauza F-85/11: Acțiune introdusă la 29 august 2011 — ZZ/Comisia 42	42
2011/C 340/89	Cauza F-86/11: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2011 — ZZ/Comitetul Regiunilor 42	42

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

